75STE JAARGANG No. 9628 WOENSDAG 26 SEPTEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Gouverneur Struycken heden naar Nederland

Plotselinge reis zou slechts voor privé-zaken zijn

Willemstad. — Z. Exc. Gouverneur Struycken vertrekt hedenmiddag te 3 uur voor een privé-bezoek naar Nederland. Te bevoegder plaatse kon men ons omtrent dit plotselinge vertrek naar Nederland geen nadere bijzonderheden mededelen.

Men liet doorschemeren, dat aangenomen mag worden, dat de Gouverneur dit bezoek voor privé aangelegenheden tevens zal benutten voor afhandeling van hangende zaken, zoals hij dit ook tijdens zijn routinebezoeken pleegt te doen.

Er wordt — na het bezoek aan Nederland van zijn ambtgenoot Gouverneur van Tilburg — uiteraard wel aan gedacht, dat de reis verband zou houden met de kabinetsformatie. In het heden gepubliceerde schema van de zetelverdeling voor een extra-parlementair kabinet ontbreekt de naam voor het ministerie van Justitie. Het is echter temerair hieruit de gevolgtrekking te maken, dat de heer Struycken hiervoor te elfder ure zou worden aangezocht. Te meer omdat de vijf KVP-ministers in het schema reeds met name zijn genoemd.

Konigin ontving dr. Van Romondt

Amsterdam. — H.M. de Koningin ontving vanmorgen op het Paleis Soestdijk de Antilliaanse minister van economische zaken, dr. van Romondt. Daarna zal zij eveneens minister van der Meer ontvangen.

Het eeuwfeest van de K.N.S.M. op 1 oktober

Willemstad. — Op 1 oktober a.s. bestaat de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij 100 jaar. Dit feit zal herdacht worden in alle gelederen van het bedrijf, waaraan ruim 5000 leden van het personeel zullen deelnemen. Naast haar indirekte vertegenwoordigingen verspreid over het Europese continent en het Westelijk halfrond, op welk gebied sedert 1884 wordt gevaren, spelen uiteraard de vloot en de eigen walorganisaties hierbij een voorname rol.

Ter gelegenheid van deze belangrijke gebeurtenissen zal aan de jubilaresse door het gehele personeel een monumentaal geschenk worden aangeboden. Dit bestaat uit een bronzen monument hetwelk Amphitrite, godin der Zee, gezeten op een uit de golven oprijzend zeepaard of hippocamp voorstelt.

Ondanks de wijde vertakkingen van de KNSM stellen Bestuurderen er prijs op dit eeuwfeest te herdenken als een familiefeest en wel in de vorm van een gezellig samenzijn van haar personeel op deze bewuste dag, terwijl ook voor haar arbeiders speciale regelingen zijn getroffen.

Met de medewerking van de Wereldomroep te Hilversum zal op 1 oktober het koopvaardijprogramma „Het schip van de week" geheel gewijd worden aan dit eeuwfeest voor uitzending aan de vloot, die zich op deze dag uiteraard ver van huis zal bevinden. Dit radioprogramma zal worden ingeleid met een toespraak van de Directie, gevolgd door persoonlijke familiegroeten aan elk der drie takken van dienst aan boord der schepen. Het programma zal opgeluisterd worden door het scheepsorkest onder leiding van Tom Erich.

Ter gelegenheid van dit jubileum zal aan de relaties der KNSM een gedenkboek worden aangeboden, echter wordt in hoge mate betreurd dat door omstandigheden buiten haar verantwoordelijkheid, het aanbieden van deze documentatie eerst pas over enkele weken zal kunnen plaatsvinden.

De heer SOLIANO vrijgesproken

Willemstad. — De heer Soliano, die ruim 2 maanden geleden werd gearresteerd in verband met het zedenschandaal op Bonaire, is hedenmorgen door de rechter vrijgesproken van het tenlastegelegde.

ISRAELIERS NAMEN WRAAK

Bij nachtelijke aanval zouden 50 JORDANIERS vermoord zijn

Vergeldingsaktie was officieel regeringsbesluit

Tel Aviv. — De Israëliers namen wraak voor de beschieting van j.l. zondag door Jordaniërs van een groep oudheidkundigen, welke het leven kostte aan vier Israëlische archeologen, terwijl zestien anderen min of meer zwaar gewond werden.

De generale staf van het Israelische leger deelde officieel mede, dat Israelische troepen gisteravond de stellingen bestormden van een sterke Jordaanse legereenheid in het gebied van Hoessan, acht kilometer van de plaats waar de schietpartij zondag geschiedde.

Volgens het communiqué zijn ongeveer 50 Jordaniers vermoord. Er werd een aantal Jordaanse stellingen bezet, twee pantserwagens in brand gestoken; zware mortieren, mitrailleurs en voertuigen buitgemaakt.

Uit betrouwbare bron is vernomen dat op een speciale bijeenkomst van het Israelische kabinet besloten was tot een vergeldingsactie.

Een Israelische militaire woordvoerder heeft meegedeeld, dat bij de Israelische represaille aanval op Jordaanse stellingen vijf Israelische soldaten gedood en negen gewond werden.

Een woordvoerder van het Arabische Legioen verklaarde in Amman, dat Israelische strijdkrachten ter geschatte sterkte van een brigade in de nacht van dinsdag op woensdag Jordaanse stellingen in de dorpen Fokien en Hoessan, ten Zuidwesten van Bethlehem, aanvielen.

De strijd duurde circa vijf uur. De Israelische aanvallers werden gedwongen zich op Israelisch gebied terug te trekken", aldus de Jordaanse militaire woordvoerder, die eraan toevoegde, dat de Israelische militairen „zware verliezen" leden. Hij verklaarde, dat het aantal Jordaanse slachtoffers nog onbekend was.

Kopenhagen. — Een piloot van de Poolse luchtmacht is met zijn MIG-straaljager op het Deense eiland Bornholm, in de Baltische Zee, geland en heeft om politiek asyl gevraagd. De piloot haalde na zijn landing een kaart te voorschijn, waarop het vliegveld reeds was aangegeven met een onvoltooide landingsbaan. Bornholm ligt tussen Zweden en Polen.

De heer Marchena geslaagd voor M.O. Staatsinrichting

Willemstad. — Dinsdag is de heer M. J. Marchena, die adjunct-commies is bij de griffie van de Staten, in Nederland geslaagd voor het examen M.O. Staatsinrichting. De heer Marchena had op Curaçao een schriftelijke cursus gevolgd en offerde zijn verlof op voor het afmaken van zijn studie. Hij zal omstreeks half oktober naar de Antillen terugkeren.

Voorlichting van „Democraat"

Wij lezen in het jongste nummer van „Democraat" naar aanleiding van het ingrijpen der regering in de kwestie der bioscoopprijzen, het volgende:

„De vorige week verscheen er een officieel communiqué van de Regering, dat met heel kleine letters in de Amigoe werd afgedrukt (zonder enig commentaar)."

De feiten zijn echter anders. De „Amigoe" plaatste het bericht met een 9 punts letter vet, gespatieerd, en voorzien van een 18 punts kop op de voorpagina bovenaan!

En de „Amigoe" voorzag dit bericht van een commentaar van zegge en schrijve een halve kolom vet gezet, op dezelfde voorpagina!

Verderop schrijft „Democraat" echter weer: „De „Amigoe di Curaçao" deed een mislukte poging om de verlaging alsnog in het nadeel van de Regering te commentariëren".

Wat moeten die lezers van „Democraat" nu geloven? Het schijnt, dat de ene redacteur daar niet weet, wat de andere schrijft. Maar er zullen onder de lezers van het blad toch ook wel mensen zijn, die nadenken!

Vele Amsterdammers profiteerden vorige week woensdag, de eerste zomerse dag sinds maanden, van de zon door een bezoek aan Artis. Zelfs de gazons tussen de apenkooien werden gebruikt om van deze zomerse en warme dag te kunnen genieten.

FINANCIELE HULP DRINGEND NODIG

Mgr. P.I. Verriet Instituut bestond gisteren tien jaar

Jubileum-hulpaktie begint omstreeks 8 oktober

Willemstad — Gisteren was het precies tien jaar geleden, dat het Monseigneur P. I. Verriet Instituut voor Hulp aan Lichaamsgebrekkige Kinderen werd gesticht. Over de wijze van viering van dit jubileum is nog niet beslist en misschien zal er zelfs helemaal geen viering zijn. Wel zal men ter gelegenheid van dit tienjarig bestaan een grootscheepse aktie gaan voeren om de instelling aan de nodige financiën te helpen. Men kan beter spreken van de hoognodige financiën, want het Instituut heeft veel geld nodig om zijn werk ten behoeve van het lichaams- en het geestesgebrekkige kind te kunnen voortzetten en intensiveren. Uitbreidingen en verbeteringen zijn nodig en daarenboven is er nog een schuld, die langzamerhand de ƒ 72.500,— heeft genaderd.

De streefdatum om de aktie te doen beginnen, is rond 8 oktober as. en er heeft zich tot dat doel — zoals reeds eerder gemeld in de „Amigoe" van zaterdag jl. — een damescomité gevormd onder leiding van mevr. M. Struycken. Deze dames willen o.m. trachten donateurs voor het instituut te interesseren en voorts zal er een kollekte — behoudens de benodigde toestemming — worden gehouden. Voor dit laatste doel zijn uiteraard tal van kollektrices — ook kollekteurs zijn natuurlijk van harte welkom — nodig, die zich kunnen opgeven bij de directrice van het instituut, zuster M. Speekenbrink, of bij de leden van het comité, dat naast mevr. Struycken bestaat uit de dames M. P. Gorsira, E. Jonckheer, H. H. Koppers, C. D. Kroon, N. Lancaster, L. H. Palacios, A. Senior en A. M. R. Rigaud.

In het Instituut worden momenteel 75 kinderen verpleegd en wel 28 schoolgaande en te rehabiliteren kinderen, 20 debiele en nog niet schoolgaande kinderen, 20 debielen en nog niet schoolgaande kinderen en te rehabiliteren, 11 bedpatiënten en 16 imbecielen.

Hoewel de stichting oorspronkelijk in het leven werd geroepen voor hulp aan lichaamsgebrekkige kinderen alleen, zijn er door de omstandigheid, dat Curaçao geen instelling bezit voor het verplegen en opvoeden van imbeciele kinderen ook 16 van deze bijgekomen. Dit opent de noodzaak, dat voor deze patiënten een aparte afdeling wordt gemaakt, omdat het bezwaarlijk is ze in de omgeving van de anderen te houden. Voorlopig echter kan er van de bouw van een dergelijke afdeling om zuiver financiële redenen niets komen. Want: noodzakelijker nog dan de bouw van deze afdeling was die van een school voor bijzonder lager onderwijs. De bouw van deze school is dezer dagen gegund aan de laagste inschrijver en gaat ƒ 82.500,— kosten. Ten laste van het Eiland komt weliswaar ƒ 60.000,— — de gebruikelijke bijdrage voor een drieklassige school ad ƒ 20.000,— per klas — maar dan blijft er toch nog altijd ƒ 22.500,— voor de instelling zelf over, die hiervoor een lening heeft moeten sluiten.

De bijzondere duurte van dit gebouw moet worden toegeschreven aan de specifieke maatregelen, die er in moeten worden getroffen in verband met de lichaamsgebrekkige kinderen. Naar verwacht mag worden, zal het gebouw rond juni volgend jaar gereed zijn.

Zwembad

Er verrijst op het terrein van de stichting ook een zwembad. Dit mag in het geheel niet als een luxe gezien worden, omdat een dergelijke voorziening uiterst noodzakelijk is en volkomen medisch verantwoord. Dit bad zal vermoedelijk reeds in de loop van de volgende maand voor gebruik gereed zijn. De bouwkosten hiervan bedragen ƒ 18.000,—. Voor dit doel deed de C.P.I.M. echter reeds een schenking in geld van ƒ 5000,— en in natura van ƒ 1500,—. Voorts werd reeds enkele jaren geleden van het Rode Kruis de toezegging van een bijdrage van ƒ 5000,— ontvangen, zodat nog een bedrag van ƒ 6500,— uit de kas zal moeten worden bijgepast.

Over de aanleg van de speeltuin behoeft de stichting zich gelukkig geen zorgen te maken. De gehele aanleg hiervan, die reeds in een vergevorderd stadium is, wordt bekostigd door een vriendenkring van het Amerikaanse Consulaat.

Wel echter heeft men nog een Gouvernementsschuld van ƒ 50.000,—, zodat er veel, zéér veel geld zal moeten binnenkomen, wil het Instituut zijn aktiviteiten kunnen blijven voortzetten en uitbreiden.

Dat dit tot dusver kon geschieden, mag op zichzelf reeds bijna een wonder genoemd worden. Naast de totale kostenvergoeding voor de medische verzorging, dragen de Eilanden per patiënt precies ƒ 2,65 per dag bij. Door een zeer gedegen opzet van de huishouding, is men er in kunnen slagen om deze van dit bedrag juist gaande te houden. Of eigenlijk is dit reeds te veel gezegd, want „gaande houden" betekent: ook dezelfde staat van het huishouden handhaven. En dit kon niet. De inkomsten waren verre van toereikend om ook nog tot vervanging van versleten goederen te kunnen overgaan. Het is duidelijk, dat men daarnaast ook nog niet met de afbetaling van de gouvernementsschuld kon beginnen.

Nogmaals: het is dringend nodig, dat hier de helpende hand wordt geboden. De inwoner van Curaçao zij zich bewust van zijn plicht om ook de arme hulpbehoevende kinderen in het Instituut de helpende hand te reiken. Daarom: weest royaal wanneer u binnenkort de kollektebus wordt voorgehouden of een donateurschap gevraagd ten behoeve van uw mede-eilandbewonertjes, die lichamelijk en geestelijk minder bedeeld zijn dan u!

OGEM voert IBM-kaartensysteem in ten gerieve van haar verbruikers

Voor STROOMINCASSO geen gang naar Brionplein nodig

Willemstad. — In verband met de reorganisatie in de administratie bij de Overzeese Gas- en Elektriciteits Maatschappij en het invoeren van het Hollerith-ponskaartensysteem bij dit bedrijf, is de pers gistermiddag uitgenodigd een kijkje te nemen bij de nieuwe machinerieën, die deze kaartjes afwerken. Niettegenstaande deze reorganisatie zal er geen personeelsafvloeiing plaats hebben, daar er bij het aannemen van nieuwe krachten gedegen rekening hiermede werd gehouden. De heer Peters vertelde ons het een en ander en gaf een uiteenzetting — tijdens het bezichtigen — van de verschillende funkties der apparaten. De directeur, de heer ir Tulleners, was ook aanwezig.

Het personeel voor de machine-kamer bestemd, wordt thans opgeleid door de heer Lubeek, die belast zal worden met de leiding.

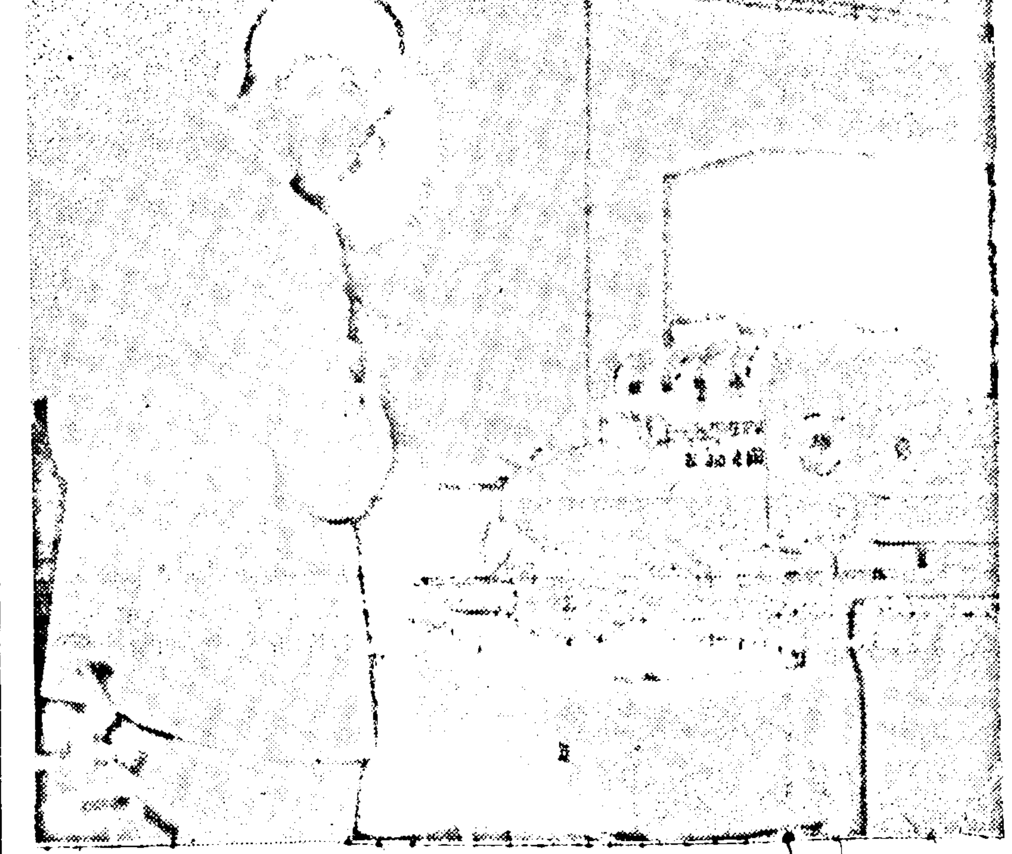
I.B.H.-machines in bruikleen

Allereerst zagen wij hoe van iedere stroomverbruiker een naam-, adres- en opnamekaart is aangelegd. Door middel van ponsgaatjes zijn in deze kaarten alle belangrijke gegevens van de verbruikers, zoals naam, adres, stamboeknummer enz., vastgelegd. Een sorteermachine, die de kaarten met een snelheid van 27.000 stuks per uur verwerkt, maakt het mogelijk die kaarten in iedere gewenste volgorde te sorteren.

De naam- en adreskaarten doen iedere maand weer dienst voor het bedrukken van de kwitanties met naam resp. adres van een verbruiker. De opnamekaarten daarentegen doen in het algemeen slechts éénmaal dienst. Zij worden bij het begin van de meteropname in een speciaal daarvoor bestemde trommel aan de meteropnemers medegegeven en zijn zodanig ingedeeld, dat de meterstand daarop op eenvoudige wijze door een vijftal potloodstreepjes kan worden genoteerd. Dit geschiedt met een potlood, waarvan de stift een extra hoog grafietgehalte heeft. Zijn alle kaarten aangestreept en door de meteropnemers op kantoor ingeleverd, dan worden zij door een machine gevoerd, die de plaats — waar de meterstand door de potloodstreepjes staat aangegeven — aftast. Dank zij het hoge grafietgehalte van het potlood laat zo'n streepje in de machine een klein elektrisch stroompje door naar een elektronenbuis, die dit stroompje versterkt met als resultaat, dat de meterstand, die door de meteropnemer dus in potloodstreepjes op de kaart werd genoteerd, door de machine in overeenkomstige ponsgaatjes in de kaart wordt vastgelegd. In deze kaart was reeds de beginstand van de meter, eveneens in ponsgaatjes, opgenomen en de volgende stap is nu de berekening van de grootte van het stroomverbruik. Ook dat geschiedt geheel machinaal.

Door een rekenmachine worden nl. begin- en eindstanden automatisch van elkaar afgetrokken, terwijl de uitkomst, het aantal verbruikte kilo-Watt-uren dus, tegelijkertijd in de kaart wordt geponst. Een tweetal andere machines zorgt er tenslotte voor.

(vervolg naar pag. 5)

De heer Peters volgt nauwlettend de verrichtingen van de „[illegible]-machine", omdat ook akkuratesse bij de bediening van het apparaat benodigd is!

✶ ✶ ✶ Papiamentu in de eilandsraad

In de Eilandsraadvergaderingen van Aruba en Bonaire zijn de laatste tijd stemmen opgegaan voor een gebruik van de landstaal in plaats van de officiële taal, het Nederlands. Als argument geld, dat bepaalde afgevaardigden zich in het papiamentu beter kunnen uitdrukken, terwijl een deel van het publiek de besprekingen in deze taal beter kan volgen.

Wij willen op de mérites van deze argumenten niet ingaan, doch wel nader in ogenschouw nemen of het papiamentu kan dienen als uitdrukkingsmiddel bij de beraadslagingen in de wetgevende colleges der eilanden.

Wij hebben indertijd in verband met de pas verworven staatkundige autonomie dezer eilanden eens de vraag gesteld of het papiamentu geschikt is drager en vertolker van gedachten te zijn, die het residu van een hogere beschaving vormen. En wij gaven daarop het antwoord, dat de landstaal daartoe zeker geschikt is, mits deze voldoet aan bepaalde voorwaarden.

Allereerst zal het papiamentu, dat nog steeds een karakteristieke spreektaal is, door de overheid gelegaliseerd moeten worden, zodat de schrijfwijze officieel komt vast te staan. Bij de thans nog heersende verdeeldheid op dit punt is het namelijk zeer moeilijk het papiamentu te benutten in bijeenkomsten en vergaderingen, waar de belangen van de bevolking worden besproken en besluiten worden genomen, die een grote conciesheid van uitdrukking en bondigheid van omschrijving eisen. Daarvoor is het nederlands vooralsnog beter geschikt dan het papiamentu.

Pas wanneer een papiamentse woordenlijst is opgesteld en de grammaticale regels officieel zijn vastgelegd, kan men er aan gaan denken de landstaal uit de sfeer van het gewone alledaagse gebruik te halen en tot hoger gebruik te bestemmen. Hetgeen dan nog geenszins behoeft in te houden, dat deze taal ook al aanstonds in het Antilliaanse parlement en de eilandsraden gebruikt kan worden, of de staatsstukken daarin gesteld kunnen worden. Want dit zal, afgezien van al het andere, geen geringe technische moeilijkheden met zich medebrengen.

Een tweede belangrijke voorwaarde waaraan voldaan moet worden, wil het papiamentu selfsupporting worden en in staat zonder hulp van andere talen uitdrukking te geven aan alles waarmede de Nederlandse Antillen op bestuurlijk gebied te maken hebben, is, dat deze taal de voertaal op de scholen moet worden. Tot nu toe is dit om verschillende zeer zwaarwegende redenen niet mogelijk geweest. En voorlopig zal dit ook wel onmogelijk blijven. Maar toch zal het eens zover moeten komen, als het papiamentu tenminste de taal wil worden waarin het volk der Benedenwindse eilanden zich tot de buitenwereld en het nageslacht richt en als „ebenbürtig" met andere cultuurtalen beschouwd wil worden.

Dan is er nog iets. Het papiamentu behoeft hoognodig een uitbreiding van zijn woordenschat. Want het moet thans nog veel te veel leentje buur spelen bij andere talen. Uitdrukkingen op bestuurlijk gebied zullen het best aan het nederlands ontleend kunnen worden, die op technisch gebied het best aan het engels, en die op het gebied van godsdienst en kunst het best aan het spaans. Het reeds bestaande gebruik kan hierbij richtinggevend zijn.

Dit is natuurlijk allemaal niet zo eenvoudig. En er zal heel wat moeten gebeuren, voor het zo ver is. Doch aleer er geen zogenaamd „Algemeen Beschaafd" voor het papiamentu bestaat, zal men het als voertaal in de hoogste colleges des lands moeten weren op straffe van een ernstige bemoeilijking van de wetgevende arbeid, mede door het ontstaan van technische problemen, die onoverkomelijk zullen blijken te zijn.

DE NEDERLANDSE KABINETSCRISIS

Informateur Burger werkte zetelverdelingsschema uit

Overeenstemming met K.V.P. over de bezitsvorming

Amsterdam. — Het Anti-Revolutionaire dagblad „Trouw" en de Katholieke Volkskrant van hedenmorgen melden, dat de informateur, mr Burger, aan de KVP een schema van een zetelverdeling voor een extra-parlementair kabinet heeft voorgelegd, waarbij aan de P.v.d.A. en de K.V.P. elk 5 zetels en aan de A.R., C.H.U. en V.V.D elk 1 zetel was toegedacht

Dit schema zou volgens beide bladen als volgt luiden:

Premier: dr Drees; Sociale Zaken: Suurhoff; Financiën: Hofstra; Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening: Mansholt, terwijl de vijfde zetel voor de P.v.d.A. of Verkeer en Waterstaat of Justitie zou moeten zijn. Hiervoor is echter nog geen kandidaat genoemd.

De K.V.P. zou de volgende zetels krijgen:

Vice-premier, Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfs Organisatie: Romme; Buitenlandse Zaken: Luns; Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen: Cals; Wederopbouw en Volkshuisvesting: Witte; Maatschappelijk werk: mej. Klompe.

Overzeese Rijksdelen wordt niet genoemd. In dit schema verliest de A.R. de portefeuille van Verkeer en Waterstaat — thans mr Algera — en behoudt economische zaken — Zijlstra.

Voor de CHU zou ir Staf op Oorlog blijven en de V.V.D. zou Verkeer en Waterstaat of Justitie worden aangeboden.

Overeenstemming

De publikatie van dit schema volgt op de bekendmaking, dat de informateur Burger overeenstemming met de KVP zou hebben bereikt over de kwestie van de bezitsvorming. Deze overeenstemming zou mogelijk zijn geworden doordat enerzijds de PvdA haar bezwaren tegen een en ander gedeeltelijk zou hebben opgegeven, terwijl anderzijds de KVP de bezwaren tegen de kandidatuur van Hofstra voor financiën zou hebben opgegeven.

Volgens „Trouw" is het niet uitgesloten, dat zodra de KVP, waarvan de Tweede Kamer-fractie vanmiddag bijeenkomt, het schema zal hebben goedgekeurd, mr Burger zijn informatieve taak als geëindigd zal beschouwen, waarna aan dr Drees de verdere formatietaak zou worden opgedragen.

De offers van LUIS BRION

Men schrijft ons van geachte zijde:

De „Sociedad Bolivariana" gaat het feit herdenken, dat het 75 jaar geleden is, dat het stoffelijk overschot van Brion naar Caracas werd overgebracht om daar in het Pantheon naast Simon Bolivar en de voormannen uit de revolutie te worden bijgezet. Op het gevaar af hen, die van geschiedenis houden, te stoten, willen we toch meedoen met deze herdenking als gerede aanleiding om de figuur van Brion te belichten.

Men kan de bloedige strijd om de autonomie van de Spaanse koloniën van verschillend oogpunt bezien, men kan gaan letten op persoonlijke heldenmoed in deze strijd betoond en dan moeten we de nagedachtenis van Brion huldigen.

Persoonlijk overtuigd van het goed recht van de revolutie heeft hij zich er voor gegeven, we zeggen juist „er zich voor gegeven", niet slechts: hij stak er zijn kapitaal in. Dit laatste is waar, doch hij gaf ook zich zelf en als hij vroeg sterft, komt dit, naast het verdriet over de verdere ontwikkeling, ook door de opgelopen verwondingen.

Men kan deze strijd ook bezien in vergelijking met de tijd, waarin wij leven en zich afvragen, of de autonomie niet door middel van Ronde Tafel Conferenties had kunnen verwezenlijkt worden. De vraag is wel te stellen, doch het antwoord is zo maar niet te geven. Als men doordenkt in de geest van de philosooph pater Francisco de Vittoria — en dat dacht men toen toch — dan was het recht tot kolonisatie per sé iets tijdelijks. Het was immers het brengen van de kultuur, waaraan eens een einde moest komen; doch men dient daarnaast niet te vergeten, dat Spanje een traditieland was geworden. Men had een prachtig koloniaal rijk opgebouwd, en men kon zich niet indenken, dat daar eens een einde aan zou komen.

De loop van de geschiedenis heeft het proces beinvloed. Miranda komt daar voor de kust van Coro om met zijn vlootje de autonomie te gaan brengen. Dat moest wel mislukken, daar was men niet op ingesteld, ofschoon natuurlijk dit vreemde pogen de geesten beroerd heeft, vooral der jongeren. Doch als Napoleon Spanje bezet en er geen centrale leiding meer is, dan gaat men in Caracas maar zelf het heft in handen nemen. De gelegenheid lag er. Was er geen Napoleon in Spanje gekomen, dan had het nog wel zestig jaar kunnen duren, dan was het proces geleidelijk en ook traag gegaan.

Nu kwam het plotseling, doch daarop kwam de verschrikkelijke reactie, reactie van de garnizoenen, reactie van de niet vooruitstrevenden, vooral bang gemaakt toen de jonge republiek door Bolivar, die Miranda uit Londen ging halen, reactie van de Canariërs als groep in Caracas, reactie van de „politie-actie", die alles oprolde, snel en absoluut, ook ... er een tweede republiek.

Dan komt de verwarring, militairen blijken geen bestuurders te zijn en op de kust blijven de geuzen-aanvallen komen, gelijk in de Hollandse geschiedenis. Bolivar, Piar, Marinjo, Brion bestoken de kust.

Het was tenslotte niet te houden, niet voor de regering in Spanje weer hersteld doch anders ingesteld, niet voor de militairen tegen zoveel persoonlijke dapperheid der invallers.

Bij dit alles was er naast Bolivar onze Brion, die het geloof in de uiteindelijke overwinning altijd voorspelde, die zich trots „de profeet" noemde, toen Spanje begon te zwenken.

Men kan deze strijd ook bezien, de figuren zwaar onder de loupe nemend en dan zijn er mémoires, vooral mémoires, die spreken van ijdelheid, wreedheid, hebzucht, doch men tornt niet aan de dapperheid en de offerzin, zelfs al wil men de laatste wat onverantwoord achten en dat was deze ook...

Brion kwam terug op Curaçao, maar het was goed, dat men 75 jaar geleden zijn stoffelijk overschot aan Venezuela afstond, hij was geen vreemdeling, hij had „dat land tot zijn vaderland gekozen". Hij was geen vreemdeling, evenmin als de Ier O'Leary, die tegelijk met hem werd bijgezet.

Eerbied was er toen het stoffelijk overschot van Simon Bolivar langs Curaçao werd gevaren in 1842 op weg naar Caracas, eerbied was er en men stuurde een Hollands oorlogsschip ter begeleiding mee.

Eerbied was er ook, toen 75 jaar geleden het stoffelijk overschot van er tegen op om het stoffelijk overschot af te staan, men zag het als een eerbiedigen van de grote daden van een groot mens.

Nu 75 jaar later kan men wel in de moderne geschiedopvatting gaan opmaken, wat de revolutie vernietigde, wat er door te gronde ging, door een goede geschiedschrijving te geven van de orde en de kultuur van het koloniale tijdperk, doch de overrompeling der feiten, de mogelijkheid om de autonomie te grijpen heeft een geweldige rol gespeeld in het proces.

Brion zal de waarde van het koloniale rijk der Spanjaarden niet hebben kunnen beoordelen; hij zal het wel zwaar onderschat hebben, verlangend naar vrijhandel, verlangend naar eigen doen en zelf regeren, doch afgezien daarvan is hij subjectief groot, door zijn offer en dan bedoelen we meer de offers van de inzet van zijn leven, dan wel de offers van zijn kapitaal.

Las Hermanas Heyer met haar begeleider.

„De Zwaan"-vereniging geeft weer varieté-avond

Willemstad. — De „Zwaan"-vereniging, die reeds enkele jaren niet meer van zich liet horen, zal as. dinsdag 2 oktober des avonds om half negen in het Roxy-theater weer voor het voetlicht treden met een Varieté-gezelschap van 120 medespelenden. „Ay cosita linda" heeft de regisseur en voorzitter van de vereniging, de heer D. D. Schenker, zijn programma getiteld. Een naam, die zeker beloften inhoudt voor wat „De Zwaan" binnenkort zal gaan bieden.

Voor zang en dans (cha-cha-cha en Ay cosita linda) zorgen de bekende Hermanas Heijer, Oswald Specht, Hortense Samaat, Greta Martha en Norma Vonsee. Dan is er de goochelaar Heroudin en de modeshow met het nieuwste van het nieuwste van Madame Veronica. Tenslotte zullen verschillende trio's en bands het geheel waardig en prettig encadreren.

„De Zwaan"-vereniging, die in 1936 werd opgericht, en dus reeds twintig jaar bestaat, is in het verleden ook te Aruba en in Suriname opgetreden.

LIJST van gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst gevonden voorwerpen, tijdvak 3 t/m 16 september 1956.

1 Visharpoen; 1 Gouden armbandje met Hartje aansluiting goud kwastje;

1 Ring waaraan 3 sleutels o.a. 1 Lips gen. 11759; 1 Doos drop; 1 Autowieldop werk „Oldsmobile"; ½ Lot Landsloterij trekking 13 9 56; 1 Zwart etui met 3 sleutels o.a. 1 Union gen. F.A. 503; 1 Groene vulpen met koperen dop merk „American" en 1 potlood; 1 Linnen damestasje (blauw met witte stippen) inh. lippenstift en kwastje; 1 Rose damesportemonnaie met poederdoos en kwitantie t/n van A. C. NIVILLAC Indigostraat 14; 1 Rood etui inh. spiegel en kam; 1 Autobuitenband (nieuw) merk „Continental"; 1 Spaans boek getiteld „Corona Mistica" met brief geadresseerd aan Mevrouw Juanita Pieter Kwiers Sint Willibrordus. Alhier.

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op Kamer 5A op het Hoofdbureau van Politie.

Botsauto . . .

New York. — In New York zijn ontwerpen voor een auto getoond, die op een dergelijke wijze is geconstrueerd, dat de inzittenden na een frontale botsing bij een snelheid van 80 km per uur, rustig weg kunnen wandelen. De chauffeur zit in het midden van de wagen, die voorzien is van borstkussens, veiligheidsriemen en diepe stoelen. De auto heeft voorts een stel deuren, die niet open kunnen springen bij een botsing. Een model van deze wagen wordt op het ogenblik gebouwd.

Culturele Filmvoorstelling

Willemstad. - Culturele filmvoorstellingen van het eilandgebied Curacao worden woensdag en donderdag in de patio van het Cultuurcentrum te Pietemaai gegeven en kwart over acht. Het programma vermeldt:

1(Fliying South) Een komische tekenfilm meet Farmer Alfolfa.
2.(Wise Parents, Healty Babies) Een hygienische film.
3. (Emperor Waltz) Een muzikale film; Walsen van Johan Strauss.
4. (David Livingstone) De geschiedenis van deze ontdekkingsreiziger

PAUZE

5. (Tin Type Tunes) „By the beatiful sea" door The four Lady Killers; „After the ball" door The Guardman's Quartet; "Just a Girl that men forget" door Tubby Garoon.
6. (Costa Rica) This land of ours.
7. The King and the Cowboy Een cowboy film met Tom Mix.
8. (Towed in a Hole) Tot slot, onze komische vrienden: Stan Laurel & Oliver Hardy.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2397
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel 3209
Personeel Afdeling:
F. W. Duyvenbode Varkevisser, C.P.I.M.: Hotel, N. P. tel: 3805
B. g. g. nad. inl: tel: 2490
Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel. 2097

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel 2486

Scheeps agentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO:
Geen Voorstelling.

Er bestaat geen kloof tussen Surinamers en Curacaoenaars

Door Wim M. van Rijn.

Pertinent durf ik het tegen te spreken, dat er een kloof zou zijn tussen Surinamers en Curaçaoënaars, zoals de niet insider, de pessimist, wel van mening is. Dat de Surinamers en Curaçaoënaars op bepaalde momenten en bij bepaalde gelegenheden tegenover elkaar in plaats van naast elkaar gaan staan geef ik toe en de oorzaak daarvan is, dat hun sterk vaderlandse gezindheid bij hen een woordje mee spreekt. Dat is mijn ondervinding opgedaan gedurende mijn vijftienjarig verblijf op Curaçao. Met lui van verschillende standen heb ik hierover van gedachten gewisseld en ik ben tot de overtuiging gekomen, dat het patriotisme van de Curaçaoënaars en Surinamers meestal de oorzaak is van bepaalde controversen.

Met vuur en vlam, echt op z'n Zuidamerikaans, tracht men elkaar te overtuigen, dat het in eigen land beter is, hetgeen er soms toe leidt, dat er harde woorden vallen.

De Curaçaoënaars spreken vol lof over hun „dushi Corsouw", hun mooie schipbrug zoals men nergens ter wereld aantreft, hun mooie statige landhuizen, de grote CPIM, de natuurlijke haven, de goede verdiensten en wat dies meer zij. De Surinamers stellen hiertegenover hun „lobie kondre Sranan", hun rijke bauxietmijnen, houtrijkdommen, de grote oppervlakte van hun land, de stroomversnellingen en vruchtbare gronden enz. enz. Ik heb vaak kunnen waarnemen, hoe men elkaar in debatten op die dingen wijst, doch meestal eindigt zo'n patriotisch gesprek met het nemen van een bittertje en een kameraadschappelijk klopje op de schouder.

Wel is waar, dat de Curaçaoënaars de Surinamers met scheve ogen aankijken hetgeen te begrijpen valt, het zijn echter — moet ik hierbij vertellen — geen doorborende blikken. De Surinamers kwamen naar de Antillen, omdat zij door de grote oliemaatschappijen de CPIM en Lago, het Gouvernement en verschillende andere ondernemingen en bedrijven werden aangetrokken om te komen mede arbeiden aan de opbouw van de Antillen. Was zulks niet het geval, dan was er ongetwijfeld hier niet zo'n grote groep Surinamers. In vroegere jaren bij de aanvang van de „boomtijd" van de Antillen, werden de Surinamers met enthousiasme begroet en ontvangen door de bevolking, zij voelden zich hier ondanks veel ellende thuis.

Ondanks ondervonden tegenwerking vonden hun prestaties en medeleven met de bevolking in brede lagen appreciatie hetgeen nog heden ten dage het geval is.

Het is begrijpelijk, dat de man van de straat, die het niet anders wil begrijpen, de Surinamers nog heden ten dage met scheve blikken aankijkt omdat hij van oordeel is, dat deze vreemdelingen de kaas van zijn brood halen. Desalniettemin, gaan de Surinamers voort met de taak, die zij hier te vervullen hebben samen met de andere vreemdelingen hand aan hand met de Curaçaoënaars, om het Rijksdeel de Nederlandse Antillen op te bouwen en groot te maken opdat het zijn plaats tussen de andere welvarende landen in het Caraibische gebied moge innemen.

Surinamers hebben in de loop der jaren veel lief en leed samen gedeeld en op velerlei gebied elkaar gevonden. Stilletjes hebben zij een grote familie geschapen, verschillende Curaçaose schonen hebben zich in de echt verbonden met Surinaamse jongelui en omgekeerd, zij hebben een groot gezin gesticht. De kinderen worden in het Burgerlijke register als Antillianen ingeschreven, de kinderen gaan hier school en eten mede van de funchi en smakelijke Curaçaose pasteitjes alsmede de Surinaamse rijst en pom. De Surinamers zijn dankbaar voor de gastvrijheid, die zij op deze Antilliaanse eilanden mogen genieten en geven in ruil daarvoor iets terug, n.l. hun arbeid en waar hun hulp nodig mocht blijken. Toch kleeft er iets onaangenaams aan deze gastvrijheid en dat is, dat de Surinamers jammer genoeg nimmer aan het gevoel kunnen ontkomen, dat zij als Nederlanders op Nederlands grondgebied, als jioe di Surnam (vreemdeling) worden beschouwd. De wettelijke uitzettingsbepaling zegt hiervan het zijne. De Surinamers komen hier naar toe en vertrekken na tientallen jaren weer grotendeels. Een ander reden waarom de Surinamers door ruim vijftig procent van de Curaçaose bevolking scheef worden aangekeken, is, dat zij aan het politieke leven deelnemen. De Surinamers hebben zich enkele jaren geleden vrijwillig door politieke propaganda, onder de leuze van: „wij moeten eenheid tonen", in de politiek geworpen.

Reden waarom de politieke figuren van de partij, die zich een zetel in het parlement ziet afgesnoept, de Surinamers met scheve blikken aankijken. Het is zeker niet, dat de Surinamers met warme innige politieke gevoelens de partij van hun keuze volgen, doch slechts, omdat zij eenmaal deze weg hebben gekozen om bij de verkiezingen een zekere eendracht en saamhorigheid te tonen, door te stemmen op een man, n.l. een landgenoot. Ik zou alzo verder kunnen gaan met aan te tonen, waarin Surinamers en Curaçaoënaars elkaar hebben gevonden en waarin dit nog niet het geval is. De hiaten kunnen worden gedicht als beide volkeren met hun leiders tot het besef komen, dat Suriname en de Antillen met hun bevolking tot het Rijk der Nederlanden behoren. Zij varen onder één en dezelfde vlag, het Rood-Wit en Blauw en zijn tot een band gesmeed onder de hoede van het Oranjehuis. Ook moet tot de Volkeren spreken het gevoel van één zijn. Wanneer dit zal zijn doorgedrongen tot het bewustzijn van de Surinamers en Curaçaoënaars, dan ben ik er van overtuigd, dat zij op de sportterreinen en alle andere terreinen elkaar zullen kunnen verdragen, ongeacht religieuze en politieke alsmede sociale en culturele overtuigingen. De Surinamers hopen van harte, dat de tijd niet ver meer is, dat zij de Antilliaanse Rijksgenoten een hartelijk welkom kunnen toeroepen in hun patria Suriname, om van hun gastvrijheid tegenover de Antillianen te kunnen getuigen.

Met de voorgaande regels heb ik slechts willen aantonen, dat er tussen de Rijksgenoten Surinamers en Curaçaoënaars geen kloof bestaat. Het zijn slechts de patriotistische gevoelens van beide bevolkingsgroepen, die nu en dan een tegenstelling scheppen. Hun liefde voor eigen land siert hen. Zij houden van hun land, zij zijn trots op hun land!

Ik moge tot slot een waarschuwende stem doen horen: wee degenen, die alsmaar proberen om een spaak te drijven in de goede verstandhouding tussen de Surinamers en Curaçaoënaars. Het land en het Rijk in het algemeen zal hiermede niet gebaat zijn.

P.S. Over de verhouding tussen Surinamers en Arubanen heb ik niet gerept omdat ik hiervan bedroefd weinig afweet, slechts uit enthousiaste woorden heb ik kunnen concluderen, dat de verhouding aldaar harmonieus moet zijn.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Kom nou!

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Een heel onschuldige uitlating van de Hr. Ilario heeft 'n hele storm verwekt. Waarom onschuldig? Iedereen die op vakantie is in een vreemd land raakt in geestdrift over dingen, die hij in zijn eigen omgeving niet ziet.

De reusachtige markt in Paramaribo met zijn rijke verscheidenheid aan groente, fruit en rassen is de attractie van iedere tourist.

Ik heb in Holland toen ik met vakantie was veel joe di Corsow ontmoet die tegen mij de opmerking maakten. „Mi no ta bai back Corsow, aki ta bon". Zijn deze mensen „verraders"? Kom nou. In Nederland willen duizenden hun land uit om het elders beter te hebben. Verraders? kom nou!

Al dit geschrijf om die simpele uitlating.

Meneer van Rijn klimt in zijn pen en schrijft een hoop hatelijkheden die natuurlijk andere hatelijkheden oproepen. Zeer verkeerd van hem geweest. 'T was beter geweest, Wim, om niet mee te doen met schelden, maar stel je boven dat gedoe. De Antillano wens ik proficiat met het feit dat op Corsow niets „na compania" is. Hou je Cur. gulden goed vast, maar „on the long run" hebben we meer aan een landbouwland dan aan 'n gulden producerend land. De andere hatelijkheden laat ik maar rusten en ik hoop dat andere weldenkende mensen 't ook zullen doen.

Mijnheer de redacteur maakt U een eind aan het misselijk geschrijf?! Want dit hoort in een vooruitstrevend blad als 't Uwe niet thuis.

Een Sur. onderwijzer.

(Naschrift. — Wat de laatste opmerking van de geachte inzender betreft, kunnen wij hem toegeven, dat het inderdaad lang niet allemaal even hartverheffend was. Maar het feit, dat mensen in een vrij democratische samenleving door een krant in de gelegenheid gesteld kunnen worden zonder bang te behoeven zijn voor repressailes of wat dies meer zij, eens ongehinderd hun hart te luchten, is op zichzelf ook een groot goed, waaraan wij zo weinig mogelijk moeten tornen.

Pleidooi voor nette polemiek

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Mijnheer de Redacteur

Naar aanleiding van het ingezonden stuk „Voor dushi Corsow moet men opkomen" wil ik het volgende opmerken.

De Jioe di Corsow die dit stuk heeft geschreven, heeft gedacht voor zijn land te willen opkomen, omdat zijn liefde voor zijn land hem daartoe heeft gedreven. Inderdaad heeft hij enige niet passende woorden gebruikt tegenover de Hr. Ilario, en het becritiseren van de Surinaamse vruchten was ook niet zo MOOI.

Dat dit enige Surinamers in de pen heeft doen kruipen, is dan ook begrijpelijk, maar de manier waarop de Hr. v. Rijn dit heeft gedaan zal geen enkel Jioe di Corsow appreciëren, daar hij in zijn nuchterheid denkt „Oog om oog, tand om tand, dus laten we dan niet die ene Jioe di Corsow aanvallen, maar heel Dushi Corsow maar beledigen.

Geachte Hr. v. Rijn, ons Curaçao is inderdaad „een droog stukje met slechts cactus beplante weide" maar het is voor ons niet tegenstaande dat, ONS DUSHI CORSOW, en als iemand ons waar ook ter wereld zou vragen, „pe you kon fron" antwoorden wij met eer „Mi wan Corsow man".

En, geachte Hr. v. Rijn, al groeit er hier niet zoveel als op Suriname, de Almachtige heeft ons een haven gegeven waarop wij trots zijn (ook dankbaar) het heeft de Olie hiertoe gebracht, waarvan wij ons dagelijks brood betrekken, maar niet alleen wij, ook vele buitenlanders, ook Surinamers, ook U Hr. v. Rijn. „Wiens brood men eet, diens taal men spreekt" nooit van gehoord Hr. v. Rijn?

Dat de Surinamers nuchtere mensen zijn zou een ieder wel toe willen geven, maar dit heeft de Hr. v. Rijn met zijn ingezonden stuk niet bewezen. Men zou kunnen zeggen, het heeft het meer in twijfel gebracht.

U dankend voor de verleende plaatsruimte.

Een Jioe di Corsow.
A. Torres.

Curacaoenaar - Surinamer

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Gij moet intussen tot het besluit zijn gekomen, dat niet alleen een medaille, maar ook de menselijke waarheid twee kanten heeft. Dit kunt gij goed zien aan het spel van Openbare Aanklager en Verdediger.

Gij bekijkt ieder slechts één kant van deze waarheid.

Verwisselt even van standpunt. Gij zijt toch mensen, die zich kunnen aanpassen?

En denkt in 's hemelsnaam aan de Curaçaos-Surinaamse echtparen en hun kinderen.

Bij voorbaat onze dank.

Life.

Een lezer vraagt ons inzage van het oorspronkelijke in het papiamentu gesteld ingezonden stuk van „Un jioe di Corsouw". Wanneer hij zich op ons kantoor vervoegt, zullen wij hem het stuk met genoegen ter lezing geven, doch de naam van de schrijver zullen wij, op diens verzoek geheim houden.

Wij zijn er niet erg voor de discussie van redactiewege te sluiten, omdat wij gaarne iedereen, die daartoe behoefte gevoelt, aan het woord willen laten. Doch wij geloven, dat wij ons thans wel kunnen aansluiten bij de wijze woorden in nevengaande ingezonden stukken, waarvan de schrijvers het laten uitkomen, dat het nu onderhand welletjes is.

Waar blijven die 13.000 Nederlanders?

Het immigratie-program van V.S. in kritiek stadium

Speciale wet loopt af, maar er zijn nog slechts 4.000 Nederlanders in Amerika gearriveerd

(Bijzondere correspondentie uit New York)

„Maar waar zijn 'ze dan?" Deze vraag, geuit op een toon van meer of minder ongeduldige verwondering, werd door alle Amerikaanse instanties herhaald met wie de directeur van de Katholieke Emigratiestichting in Nederland, de heer Jos. van Kampen, op zijn reis door de V.S. in aanraking kwam. Die „ze" waren Nederlanders, van wie verondersteld werd, dat ze met enthousiaste emigratieplannen rondliepen, die hun visum voor het land met de onbegrensde mogelijkheden al enige maanden op zak hebben, maar desondanks om duistere redenen nog immer niet op de Amerikaanse kusten zijn verschenen.

Dr. van Kampen heeft — evenals pater J. A. C. Karskens S.C.J. — enige moeite gehad de met hulp bereidwillig klaarstaande Amerikanen opheldering te geven over wat de laatsten als een raadsel voorkomt. Want hun is keer op keer verteld, dat het voor Nederland een absolute noodzakelijkheid is, dat jaarlijks 60.000 vaderlanders emigreren; dat Nederland geen raad weet met de overbevolking en het jaarlijkse emigratie-quotum voor Amerika van 4000 dringend nodig moet verhoogd worden. En nu Amerika onder de speciale emigratiewet (Refugee Relief Act) bereid is 17.000 Nederlandse emigranten op te nemen, zijn, nadat deze wet twee en een half jaar in werking is en over enkele maanden afloopt, pas ongeveer 4000 landgenoten in de V.S. gearriveerd. Waar zijn die andere dertienduizend?.

In Amerika schudt men het hoofd

De heer Van Kampen, die in Amerika het emigratieprogram heeft bestudeerd, meent dat er een aantal factoren meespelen in de creatie van het raadsel. Eerstens werden pas bijna anderhalf jaar, nadat de wet door het Congres was aangenomen, diverse obstakels uit de weg geruimd, die vlotte uitvoering ervan verhinderden. M.a.w. begin januari van dit jaar kon het speciale programma eerst goed gaan functioneren. Met het gevolg, dat in ongeveer elf maanden al het werk gedaan moet worden waarvoor een tijdsduur van drie jaar niet te veel was geweest.

Door de aanvankelijke hortende gang van zaken hadden vele emigratielustigen de moed verloren. Maar toen de autoriteiten begin januari het speciale emigratieprogramma voor Amerika op volle toeren lieten draaien, stroomden na enkele maanden Nederlanders toe om hun aanvragen in te dienen voor emigratievisa. Tot in juli de stroom moest worden stopgezet, daar er 3000 meer aanvragen waren binnengelopen dan visa konden worden uitgereikt. De autoriteiten, die hun klantjes kennen, rekenden er echter op dat een zeker percentage — enkele duizenden — aanvragers weer van gedachten zouden veranderen en die aanvragen zouden intrekken. Weshalve men dan nog altijd een gelijkwaardig aantal visa voor 17.000 emigranten ter beschikking zou hebben. Volgens de laatste berichten echter is het aantal ingetrokken aanvragen zoveel verder teruggelopen, dat een element van wispelturigheid van de kant van Nederlanders merkbaar wordt, dat op de Amerikanen, zo men het al niet hardop zegt, geen gunstige indruk maakt."

Het is alsof men in Nederland niet voldoende beseft hoe hard hier gewerkt wordt, om de emigranten juist te plaatsen en prettig te ontvangen. „Met open armen", zei pater Karskens, die dit jaar onvermoeid maand in maand uit de V.S. doorkruist heeft voor het vinden van werk en huisvesting, „staan de Amerikanen klaar om Nederlandse emigranten hier op te nemen. Maar waar blijven ze? Weten Nederlanders, die eerst aanvragen indienen en dan weer terugtrekken, niet dat ze spelen met de „goodwill" van hun land in Amerika, met de kansen die aan hun landgenoten worden geboden en met de edelmoedigheid van de Amerikanen, waarop toch gespeculeerd wordt....?"

Een andere factor waardoor zo relatief weinig Nederlandse emigranten onder de speciale wet hier voet aan wal hebben gezet, is ook dat de grote stroom van aanvragen vooral in het begin van de zomer binnenliep. En hoewel de administratieve molens op extra krachten werken, malen ze toch te langzaam om de plotselinge vloed van duizenden aanvragen zo snel te verwerken als hij is komen opzetten.

Daarnaast heeft de op zijn emigratie reeds lang voorbereide Nederlandse emigrant, die een visum heeft gekregen dat geldig is voor vier maanden, de gewoonte die vier maanden bijna volledig te laten verstrijken voor hij aanstalten maakt de grote plas over te steken. Hij schijnt er niet aan te denken dat hij niet alleen zijn Amerikaanse werkgever vier maanden laat wachten, die van dit nonchalante gedrag niet veel begrijpt, maar hij maakt het ook de diverse instanties moeilijk, die nu in veel kortere tijd op de aankomst van veel grotere massa's emigranten moeten rekenen. Voor de emigranten zelf wordt het er daardoor niet comfortabeler op.

Aan de Amerikanen is het moeilijk uit te leggen waarom de Nederlandse emigrant van 1956 zo weinig haast heeft. Ze zijn het anders gewend van Italianen of vluchtelingen uit Duitsland en elders. En het geheel wordt voor hen nog onverklaarbaarder omdat de Nederlandse autoriteiten er terecht voortdurend op wijzen hoe overbevolkt Nederland is.

Inmiddels is bij deze stand van zaken, nu het emigratieprogramma in zijn meest kritieke stadium verkeert pater Karskens teruggeroepen naar Holland; iets, dat op vertegenwoordigers van de National Catholic Welfare Conference, die zo op het werk van deze Nederlandse priester steunen, eveneens een merkwaardige indruk maakt. De NCWC heeft uiteraard krachten en kapitaal erin gestoken om pater Karskens hier in te werken. Nu moet men, naar men mij op de NCWC zei, weer helemaal opnieuw gaan beginnen met degene, die uit Nederland wordt gestuurd om zijn taak over te nemen.

En dát terwijl de tijd dringt en niemand klaarblijkelijk nota neemt van de weer verhoogde kosten voor de NCWC..

En dat óók, terwijl de NCWC, zoals de heer Van Kampen vertelde, nu een Nederlands Katholiek Emigratie Centrum in Amerika zou willen stichten. Voor zo'n bureau hebben de Nederlandse katholieken in Canada moeten vechten, maar nu hier de Amerikanen voor de oprichting van zo'n centrum de helpende hand reiken, gaat op het psychologisch meest verkeerde ogenblik de Nederlandse priesterorganisator de NCWC verlaten. Met de waarschijnlijke consequentie dat men een Katholiek Emigratie Centrum voorlopig mag afschrijven. Dit, terwijl pl.m. 1500 Nederlandse katholieke families naar de V.S. zullen emigreren.

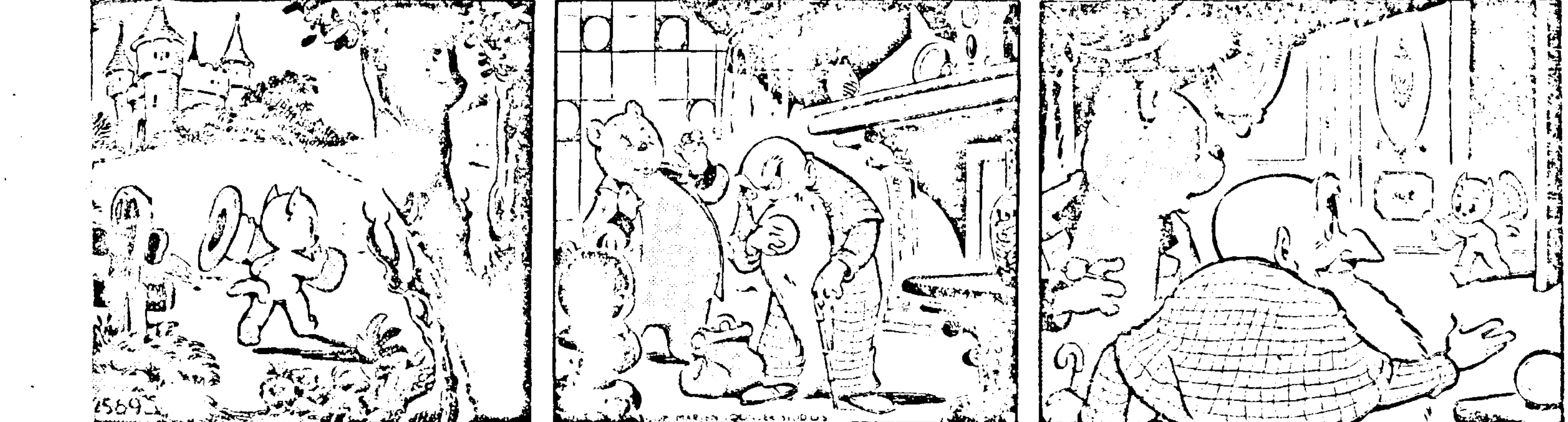
Kan men begrijpen dat de Amerikanen het allemaal erg vreemd vinden?

Taslan, weefsel van holle draad

„Bel Canto" heet deze japon, een creatie van Gerson L. Dreese N.V., gemaakt van een nieuw Zwitsers matriaal, dat „taslan" wordt genoemd. Het geheim van taslan, dat uit een synthesische vezel wordt vervaardigd, is de holle draad, waaruit het wordt geweven, en die het kreuken tegengaat.

TOM POES en de Kniphoed

569. Na veel gepraat was Tom Poes erin geslaagd om de kniphoed los te krijgen van commissaris Bulle Bas.

„Het is tegen de voorschriften", zei de politiechef. „Maar jij bent een eerlijk ventje en als je zegt, dat je de eigenaar bent, vertrouw ik je wel. Bovendien, zit er goud in die pet en dat heb ik niet graag op het bureau, om eerlijk te zijn. De verleiding is groot en de salarissen zijn niet hoog bij de politie. Neen maar mee!"

Zo liep Tom Poes nu dus met de lange hoed door het zomerse landschap. Hij wilde het hoofddeksel eens rustig onderzoeken en daarom besloot hij er mee naar slot Bommelstein te gaan.

„Dan heb ik tenminste getuigen", dacht hij slim.

Maar hij wist niet, dat de oude magister Pas daar al was om op zijn hoed te wachten, anders was hij toch wel naar huis gegaan, denk ik.

„Hij komt er al aan", sprak de grijsaard, in zijn bolletje kijkend. „Ik zal U dus niet lang meer storen"......

„O, dat geeft niet", mompelde heer Ollie, terwijl hij een verlangende blik op zijn boek wierp."

„U woont hier anders wel aardig", voer de oude voort. „Leuke portretten van Uzelf — en aardige borstbeelden. Ook van Uzelf, zie ik. Veel waarde. Bij Zazel! Heel wat waarde!"

„Och ja", zei heer Bommel, die nu een beter humeur kreeg. „Het is allemaal heel waardevol. Maar geld speelt voor een heer geen rol, als U begrijpt wat ik bedoel".

„Geld?!" riep de magister uit. „Och nee, dat speelt geen rol. Wat is geld anders dan een verkleind geweten? Nee, ik bedoel een ander soort waarde. Ik bedoel eigenwaarde. Hèhèhèhè!"

Heer Bommel dacht enige tijd over deze opmerking na, maar voor dat hij daármee klaar was, ging de deur open en stapte Tom Poes naar binnen. Toen hij de grijsaard zag, bleef hij echter teleurgesteld staan......

Verhoging vrachttarieven in verband met kwestie Suez?

Londen. - De scheepvaartondernemingen in de wereld overwegen volgens de Financial Times verdere verhogingen van de vrachttarieven in het verkeer tussen Europa en de landen ten oosten van Suez. De toeslag van vijftien procent op de vrachttarieven, welke door de Far Eastern Freight Conference, de Japan Outward Freight Conference en de Philippines-Europa Conference werden bekendgemaakt, hebben betrekking op gebieden ten oosten van Suez „met als opmerkelijke uitzonderingen India, Pakistan, Ceylon en Australazië", aldus het blad Het voegt daaraan toe, dat een verdere verhoging noodzakelijk zal kunnen zijn voor de vrachtprijzen tussen Europa en het Verre Oosten, wanneer het Suezkanaal gesloten wordt. Men gelooft volgens de Financial Times dat op het ogenblik de scheepvaartmaatschappijen, die bij de India-Pakistan Conferenties zijn aangesloten, een eventuele verhoging van vrachtarieven bespreken. Wanneer het door verstoppingen of sluiting van het Suezkanaal, nodig zou worden de schepen in grote aantallen rond de Kaap te zenden, zou de omweg voor de schepen, die dienste onderhouden tussen Europa en India-Pakista, naar verhouding groter zijn dan die voor schepen, welke tussen Europa en Malakka, Hongkong en Japan varen. Daarom zal het mogelijk nodig zijn een grotere verhoging van de vrachtprijzen dan vijftien procent toe te passen, wanneer de scheepvaartmaatschappijen, die het verkeer tussen Europa, India en Pakistan onderhouden, de vrachtprijzen zouden moeten verhogen. De scheepvaartmatschappijen, die diensten onderhouden op de route van Europa naar Australië en Nieuw - Zeeland, overwegen geen onmiddellijke verhoging van de vrachtprijzen.

De Amerikaanse vraag naar olie en olieprodukten

Washington. — De Amerikaanse vraag naar olie en olieprodukten voor het vierde kwartaal van dit jaar is door de Independent Petroleum Association geraamd op gemiddeld 9.160.000 vaten per dag of 422.000 vaten meer dan in het vierde kwartaal van 1955.

De vereniging zegt, dat de vraag in het derde kwartaal gemiddeld 8.750.000 vaten per dag bedroeg of 3,7% meer dan het vorige jaar.

De voorraden ruwe en geraffineerde olieprodukten per einde augustus bedroegen 791 miljoen vaten of 53 miljoen meer dan het vorige jaar.

Overeenkomst tussen K.L.M. en Oostduitse Lufthansa

Schipholl. - In Berlijn is een overeenkomst gesloten tussen de KLM en de Oostduitse Lufthansa. Volgens dit akkoord zal de KLM in Nederland als algemeen agent optreden voor de Oostduitse luchtvaartmijl, teerwijl deze in Oost-Duitsland hetzelfde zal doen voor de KLM.

Het is de eerste overeenkomst van deze betekenis, welke de Oostduitse Lufthansa met een Westerse luchtvaartmaatschappij heeft gesloten. De Oost-Duitse radio omroep heeft verklaard dat dit akkoord voor Oostduitse toeristen luchtroutes openstelt van 250.000 km over de gehele wereld.

De toestellen van de Oostduitse Lufthansa vliegen niet op West-Europa.

I.A.T.A. voert nieuwe luchtvaarttarieven in

Edinburgh. - In de deze week te Edinburgh gehouden jaarvergadering van de Internationale Vereniging voor Luchtverkeer (IATA) is bekendgemaakt dat de IATA in een in juli j.l. te Cannes gehouden spoedbijeenkomst de volgende besluiten heeft genomen:

1. het bestaande basistarief voor de toeristenklasse in het Noordatlantische verkeer zal niet worden gewijzigd.

2. In april 1958 zullen de leden van de IATA een excursietarief van 425 dollar voor retours Londen-New York invoeren. Deze retours hebben een geldigheids duur van vijftien dagen.

3. Tegelijkertijd zal een nieuwe klasse worden ingevoerd, die twintig procent goedkoper zal zijn dan de toeristenklasse.

4. De bestaande eerste klasse tarieven blijven gehaandhaafd tot 1 april 1957. Op die datum wordt de eerste klasse de luxe (enkele reis Londen-New York 450 dollar) en de gewone eerste klasse (enkele reis 400 dollar.)

De regeringen van sommige landen moeten deze besluiten nog bekrachtigen. De IATA verwacht, dat dit thans binnen enkele dagen zal geschieden.

Detroit. - Op een in Detroit gehouden persconferentie der Ford Motor Company werd medegedeeld, dat de maatschappij voor het uitkomen van de nieuwe modellen 1957 het recordbedrag van 209 miljoen dollar heeft uitgegeven. Hoewel bijzonderheden omtrent de nieuwe modellen geheim gehouden zullen worden totdat deze ten verkoop zullen worden aangeboden is het bekend, dat de wijzigingen groter zijn dan sedert de oorlog het geval is geweest. In handelskringen verwacht men enige prijsstijgingen voor de nieuwe modellen.

New York. - Vicent Astor, de erfgenaam van de beroemde Amerikaanse familie, heeft bekendgemaakt dat hij de bouw van een nieuwe reuzenwolkenkrabber overweegt. Het gebouw zou in het Centrum van New York komen te staan, 46 verdiepingen hoog worden, voor meer dan tienduizend mensen in kantoor- en winkelruimten plaats bieden, een helihaven bevatten en 75 miljoen dollar kosten....

Promotie aan zijden draad

(Van een medewerker in Nederland)

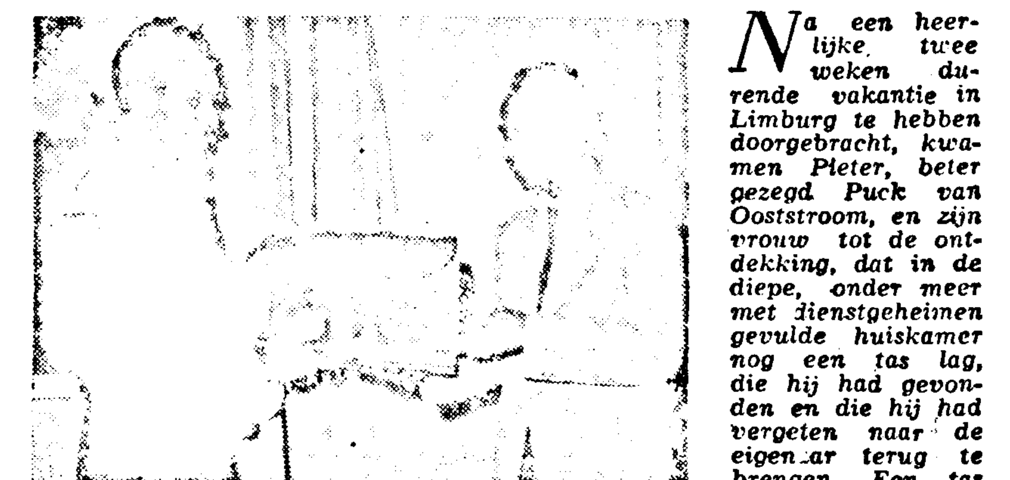
Wanneer Mohammed Jaheruddin in zijn land zal zijn teruggekeerd, zal hij vertellen, dat de Nederlandse kranten het meest opmerkelijke vormen van alles wat hij in Nederland heeft leren kennen. Het klinkt wellicht vreemd, maar de afgelopen weken hebben hem tot die conclusie gebracht. Nu ruim vijf weken geleden verloor hij in Delft een tas, waarin een aantal bescheiden en cahiers met aantekeningen. Al die bescheiden hadden betrekking op de onderzoekingen, die hij de twee afgelopen jaren heeft verricht. Onderzoekingen, die ten doel hadden een promotie tot doctor in de chemische technologie mogelijk te maken. Met die tas, die verloren was geraakt, hing de promotie aan een zijden draadje. De tas werd echter gevonden. Maar het duurde een maand voor de heer Jaheruddin dit te weten kwam. De vinder vergat de tas, en pas later, door een krantenbericht, werd van de vondst kennis gegeven.

Mohammed Jaheruddin

Door de publikaties in de kranten werd de belangstelling voor het geval gewekt. Er kwamen aanbiedingen. Men was zelfs bereid het de onfortuinlijke Pakistaan mogelijk te maken, zijn studie over te doen. Het leek er immers op, dat de tas in het ongerede was geraakt en niet meer zou worden teruggevonden. Maar er kwam een vinder en er kwam een tas met bescheiden terug. Vrijdagnacht eindigde voor Mohammed Jaheruddin de spanning. Hij had toch niet twee jaar voor niets gewerkt.

Een gezellig-rommelige kamer in het Delftse barakkencomplex „Het Duyvelsgat", waar studenten huizen, dient de Pakistaan tot verblijf. Er staat een bed, een bureau, een tafel en een paar stoelen. Hij vindt het er plezierig en rustig. Het is een omgeving, die hem ligt, nu na een paar jaren verblijf in Nederland. Sinds juli 1954 is hij in Delft. Het jaar daarvoor kwam hij naar Nederland. Zijn veelzijdige belangstelling concentreerde zich op de studie. Praktisch werk verrichtte hij in Limburg, bij de Staatsmijnen, en in een fabriek op de Vondelingenplaat bij Vlaardingen, studie en research aan de Technische Hogeschool in Delft. De heer Jaheruddin wil zo snel mogelijk zijn promotie bewerkstelligen en dan naar Pakistan terug gaan. Terug naar zijn familie en kennissen en dar aan het werk.

Voor hij wegging, werkte hij als lector aan een van de colleges in Pakistan. Na zijn terugkeer zijn er verschillende mogelijkheden; de regering, research, de fabrieken en de universiteit. Bovendien valt er daarbij ook veel aan sociaal werk te doen, een ernstige hobby van de tweeëndertigjarige, in Myminsingh geboren chemicus. Hij heeft veel geleerd hier in Europa, en veel vrienden gemaakt. Wanneer de doctorsgraad dan bij de bagage gepakt kan worden, is een serieuze studie met succes bekroond.

Pieter van Oostroom

Na een heerlijke twee weken durende vakantie in Limburg te hebben doorgebracht, kwamen Pieter, beter gezegd Puck van Ooststroom, en zijn vrouw tot de ontdekking, dat in de diepe, onder meer met dienstgeheimen gevulde huiskamer nog een tas lag, die hij had gevonden en die hij had vergeten naar de eigenaar terug te brengen. Een tas met onbegrijpelijke paperassen, die de heer Van Ooststroom, op weg van zijn werk in Rotterdam naar de huiselijke haard in Den Haag, op het Delftse Oosteinde had gevonden. Ik zal hem morgen wel even terugbrengen, zei hij tegen zijn vrouw, en stopte de tas in de kast, dezelfde, waar ook zijn Nationale Reserve-uitrusting in ligt opgeborgen. De baas kwam echter tussenbeiden en stuurde de schilder Van Ooststroom de volgende dag naar Noordwijk in plaats van naar Rotterdam. De tas werd vergeten.

Na de vakantie bladerde mevrouw Van Ooststroom wat kranten door. Zij kwam een bericht tegen over de tas. De politie werd gewaarschuwd en de tas ging de volgende dag terug. Pakistan en Den Haag vonden elkaar in Delft. Voor vinder en eigenaar was het een gebeurtenis.

Ik werk met plezier, zegt de heer Van Ooststroom, die benzinepompen pleegt te schilderen. Maar als mijn moeder me had laten gaan, dan was ik naar zee gegaan. Die liefde voor de zee is er niet uitgegaan. Het minutieus geschilderde model van het Amerikaanse slagschip Missouri, dat boven op de radiokast in de huiskamer staat, getuigt er van. Ik ben nog voor vlieger ook gekeurd, maar ook dat ging niet door, merkt de vinder op met een tikkeltje spijt in zijn stem.

Eigenlijk was ook de oorlog voor de heer Van Ooststroom een strop. Met zijn negentiende jaar — hij telt er nu drieëndertig — ging hij op transport naar Duitsland om te werken. Na twee maanden kwam hij in Oraniënburg terecht. Die beproeving was echter, nadat hij voor een Duits officier een huis had geschilderd, voorbij.

Nu heeft de heer Van Ooststroom een gezin. Yvonne en John, negen en zes jaar oud, zorgen er voor, dat het in huis levendig blijft. Hun vader knutselt in zijn vrije tijd. Bovendien schildert hij. Landschappen en schepen hebben zijn speciale voorkeur. Dan is er tenslotte nog de liefde voor de jazz. De grammofoon is een welkom hulpmiddel. De heer Van Ooststroom heeft veelzijdige interesse. Zelfs voor tassen, die op straat liggen. Daarvan heeft Mohammed Jaheruddin geprofiteerd.

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

7)

„Tijdelijk, ja."

„Waarom?"

„De tijd is nog niet rijp om je dat uit te leggen."

Het was heel stil in de kamer. Het blok hout siste opnieuw heftig op. Droogjes zei ik: „Dat is dan wel jammer. Het is misschien belachelijk van me, maar een feit is, dat ik tegen bepaalde dingen bezwaren heb. Mijn geweten is even rekbaar als dat van de meeste mensen, doch er zijn enkele kleinigheden, waar ik een hekel aan heb. Een daarvan is valsheid in geschrifte."

Ik was dokter Craddock op dat moment helemaal vergeten, maar ik werd me weer van zijn aanwezigheid bewust doordat hij kuchte, alsof hij rook had ingeslikt of zo.

„Valsheid in geschrifte?" herhaalde sir Jonathan.

„En bovendien," ging ik verder, „ben ik gewoon nooit mijn handtekening te plaatsen onder een document, waarvan ik de inhoud niet ken."

„Je zult ongetwijfeld wel weten, wat je bedoelt. Het spijt me, dat ik dit niet doe." De klank van zijn stem was nu nogal zuur geworden.

„Ik bedoel dit," zei ik. „Door uw motieven niet uit te leggen, verplicht u me mijn eigen conclusies te trekken aangaande de redenen, die u zou kunnen hebben om mij voor een ander te laten doorgaan. Het duurt, meen ik, zeven jaar, voor men in geval van spoorloze verdwijning een gerechtelijke verklaring van overlijden kan krijgen. Dat brengt meestal akelige financiële consequenties met zich mee.... eigendommen verzegeld, banksaldi bevroren.... en dat kan allemaal prettig worden opgelost, als de verdwenen man weer zou opduiken. En zelfs de meest wantrouwende notaris, rechter of advocaat zou geen bezwaren maken tegen de handtekening van iemand, die niet meer kan zien...."

Ik vond, dat ik dat allemaal nogal spits had uitgewerkt, maar ik hoorde mijn eigen stem toch wegsterven, alsof ik een beetje dronken was. Sir Jonathan zei opgewekt:

„Je hebt een bijzonder levendige fantasie, mr. Blair. Het is, zoals men dat wel noemt, handig bekeken. Maar het verheugt me je te kunnen verzekeren, dat je niets zult hoeven ondertekenen. Mijn neef was namelijk volkomen bankroet."

HOOFDSTUK III

Ik kan me nu in het geheel niet meer herinneren, hoe ik boven gekomen ben. Wel schemert er me nog iets voor de geest omtrent mijn aanwezigheid in een badkamer en ook weet ik nog, dat ik blij was dat er eindelijk eens iets aan mijn toilet werd gedaan.

Het volgende wat ik weer weet is, dat ik in een heerlijk bed lag en dat dokter Craddock van de gelegenheid dat ik ontkleed was, gebruik maakte om mij nog eens, en ditmaal nauwkeuriger, te onderzoeken. „U zult daar wel een pracht van een blauwe plek op krijgen," zei hij, mijn dijbeen betastend.

„Het begint als te verkleuren. Maar goed, daar kijk ik morgen nog wel eens naar. Nu moet u gaan slapen. Dan bent u morgen tenminste fit genoeg om die lange autotocht te kunnen maken."

Sir Jonathan — ik veronderstelde althans, dat het van hem was — had een voortreffelijke smaak op het gebied van nachtkleding, vond ik, want het pyamajasje dat ik dichtknoopte was van dikke, zware zijde. Ik vroeg me af, welke kleur het zou hebben.

„Een lange autotocht?" herhaalde ik.

„Mallyon ligt een dikke vijfhonderd kilometer van Londen af."

Ik zei: „Waarom denkt u eigenlijk dat ik naar Mallyon zal gaan?"

„In uw plaats zou ik dat zeker doen," antwoordde hij vriendelijk. „Waarom ook niet?"

Het scheen dus een aangenomen feit te zijn, dat ik zou meespelen. Natuurlijk — waarom zou ik anders hier liggen in dat luxueuze bed, na te zijn gebaad en verder verzorgd?

Ik vroeg: „Ik heb toch geen ijlkoorts, wel?"

Dit scheen hem nogl te amuseren. „Nee. Waarom?"

„Het hele geval lijkt mij volkomen krankzinnig. Wat wil sir Jonathan eigenlijk van mij?"

„Ik weet niet meer dan uzelf."

Daar dacht ik zo het mijne van. „Maar goed, aangenomen dat ik het doe, dan zie ik nog altijd niet in, hoe het plan zal kunnen slagen. Uiterlijk zal ik wel sprekend die Nicholas zijn. Maar mijn sttm...."

„Precies als die van Nicholas. Anders had Elaine niet zo volgehouden."

„Wanneer kwamen ze erachter, dat ik Nicholas niet was?"

Craddock sloot zijn citybag met een knappend geluidje.

„Nadat ze u hier hadden binnengebracht en u bijkwam. Dat is nu juist het merkwaardige, ziet u. Uw gelijkenis met Nicholas is eenvoudig verbijsterend. Het enige verschil is, dat uw ogen zwart zijn. De zijne waren blauw, hetgeen bij zijn zwarte haar maakte, dat hij er ongewoon aantrekkelijk uitzag." Hij zette zijn koffertje op de grond en ging even op de rand van mijn bed zitten. „Ze belden mij op en, terwijl ze op mij wachtten, waakte Elaine bij u. U opende uw ogen en toen ontdekte ze haar vergissing."

Zo was het dus gegaan. Ik herinnerde me, dat ik iemand had horen opstaan, toen ik mijn ogen opensloeg en verblind werd door dat felle licht.

Achterdochtig vroeg ik toen:

„Dus dat is de reden, waarom u mijn ogen verbonden hebt?"

„Nee, beslist niet."

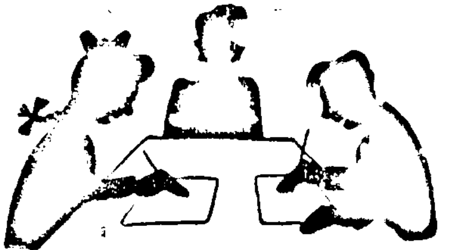
„Het spijt mij — ik dacht het zo maar. Omdat ik niet zulke mooie blauwe ogen heb....."

„Dat zei ik, maar terloops. Ik heb nergens mee te maken. Als u geen donkere bril gedragen had, zou Elaine haar vergissing dadelijk hebben gezien en zou u ook niet hier geweest zijn. Ook daar heb ik niets mee te doen. Maar fel licht kan grote schade aan uw ogen veroorzaken. Dat heeft het trouwens al gedaan. Ze zijn nu lelijk ontstoken en dat dient eerst verholpen te worden, voordat er aan een mogelijke behandeling kan worden gedacht. Ik vrees, dat u te veel van ze gevergd hebt — het onmogelijke hebt proberen te bereiken."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Brief
van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

Ditmaal krijgen jullie maar een korte brief.

Weer heeft tante Corry een oplossing ontvangen, die helemaal geen naam droeg, zodat zij tot haar spijt geen punten kan geven aan de betrokkene. Laten wij nu een afspraakje maken, dat in het vervolg aan degene, die geen naam vermeldt ook geen toekenning van punten LATER mogelijk is. Wat van de leden verzocht wordt, is, dat zij nu al accuraat leren werken!

Alvorens de ontvangen brieven te beantwoorden, zullen wij allereerst de nieuwelingen: Antonia en Marisca van Heijningen, Robbie en Rikkie van Sprang, Linlinda Haseth en Gerladine Antersijn hartelijk welkom heten!

De briefschrijvers en -schrijfsters van deze keer zijn: de neefjes en nichtjes Antersijn, Gertrudis d'Abreu de Paulo (je mopjes plaatsen wij spoedig!), Florence Beeldsnijder (getypt verhaal), Henna Nijbroek (postzegels), Nelly Engelhard (versje), Christine en Diane de Jong (tante Corry is zeer blij weer iets van jullie te horen. Waren jullie op vakantie?), Tommie en Toos Smeulders (Toos, stuur maar gerust dat verhaal van je op; al komt dit niet aanstonds in de krant te staan, afgedrukt zal het wel worden, zodra het aan de beurt is!), Gene Nahar, Hetty (versje) en Louise d'Arnault, Lilian Chocolaad, neefje en nichtjes Sy-A-Ten, Lydia Alvares, Marianne Tillemans (versje) („Zijn woord trouw" is nog niet afgedrukt. Is nichtje Gabrielle nu aan de betere hand? Zo niet, beterschap dan!), Pauline Loe-Sack-Sioe, nichtjes Haseth, Elsita Dunker, Johanna Warning, nichtjes en neefje Tyrol, Stowell en Melvyn Hupsel (zijn jullie reeds jullie boek wezen halen?), neewje en nichtjes Eendragt, Drussy Vinck, neefje en nichtjes Arron, en nichtjes en neefje Juda.

In totaal zijn er 17 boekenwinnaars(essen). Een fantastisch aantal. Alle 17 leden hebben de 100 punten weten te behalen. De namen zijn: Carmen Nijbroek, Iris en Ilse Dovale, Christine de Jong, Gene Nahar, Hetty d'Arnault, Marlene, Alice en Lesley Sy-A-Ten, Lydia Alvares, Rodion van Eijma, Toontje en Marlene Kamperveen, Imelda Arron, Edeltrud Juda en Vera Caster.

Nichtje Xiomara Broos werd de gelukkige winnares van het uitgeloofde boek onder de goede inzenders(sters). Proficiat, Xiomara!

Inzendingen van oplossingen en brieven moeten uiterlijk zaterdag 6 oktober as. binnen zijn en voorzien van naam (ook onder de versjes en verhalen) en het behaalde aantal punten.

Tot de volgende keer dan,

- Tante Corry

Oplossing van de vorige keer luidt:

„OPGERUIMD STAAT NETJES"

Het gevederde spook

Het was 'n pik donkere nacht. De wolken vlogen in razende vaart langs de hemel. Onder de palmbomen, die hun kruin bogen in de wind, stonden twee schaduwen. 't Waren twee jongens, Chimi en Phons. Af en toe verscheen 't vriendelijke gezicht van de maan boven of tussen de wolken. Toen de maan weer eens verdwenen was, fluisterde Chimi, de dapperste van de twee: „Vlug, kom mee."

En ze renden in gebukte houding 't stuk open veld over, dat hun scheidde van 't vervallen landhuis. Ze betraden de veranda onwetend van het feit, dat ze door drie paar ogen bespied werden. De eigenaars van deze ogen beraadslaagden met elkaar wat ze zouden doen om de jongens te verjagen. Een van hen kwam op het idee om voor spook te spelen. En uitgedost met een laken en een band met veren aan het hoofd stapte hij de vermolmde deur uit.

Chimi en Phons gaven een gil van schrik en vluchtten weg. In het struikgewas gekomen, verscholen ze zich en letten goed op. Opeens.... een plof en daar lag „het gevederde spook" op de grond zonder laken noch veren. Nu schoten de jongens toe. Ze zorgden er voor, dat ze achter de man bleven en riepen: „Beweeg je niet of ik schiet." Ze lieten de man opstaan, nog steeds onder bedwang gehouden door het waterpistool en bonden hem stevig aan een mispelboom vast, zodat hij geen vin kon verroeren.

Nu gingen ze naar binnen en overrompelden de twee overgebleven mannen, bonden ze vast en sleepten hun zware vracht naar de andere schurk. Ze renden naar huis, waar hun ouders natuurlijk vreemd opkeken. Maar toen ze de zaak in enkele woorden hadden uitgelegd, waren ze gerust gesteld. De jongens belden de politie op en deze kwam, nam de twee schurken mee en ontdekte, dat het opiumsmokkelaars waren. De jongens kregen een flinke beloning van de politie en zo had dit nachtelijk uitstapje een goed einde.

Aileen Voss

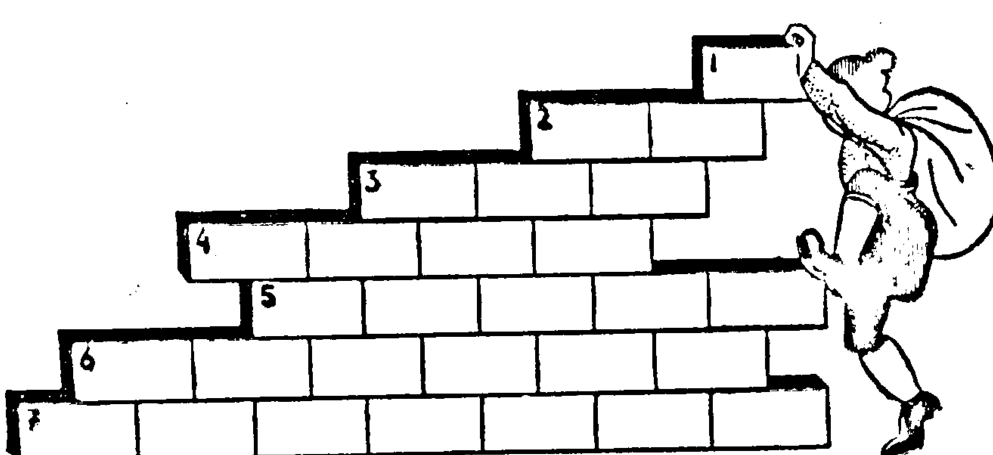
Het Zebra-meisje

Het zebra-meisje heeft nooit begrepen
Waarom zij een jurk heeft met strepen
Zij vroeg aan haar tante de baviaan:
Waarom heb ik aldoor die strepen aan?
Waarom niet een bloemetje of een ruit?
Ik zie er maar altijd eender uit.
Haar tante zei: Kom, het is zo bijzonder
Die strepen van boven en strepen van onder
Maar het zebra-meisje loopt nog te pruilen
En wil vreselijk graag haar jurkje ruilen;
Zij wil eens iets anders, dat ijdeltuitje
Wie heeft er voor haar een jurk met ruitje?

(Van Claudina Becker)

Xiomara Broos	1	BOEK
Carmen Nijbroek	1	"
Iris Dovale	1	"
Ilse Dovale	1	"
Christine de Jong	1	"
Gene Nahar	1	"
Hetty d'Arnault	1	"
Marlene, Sy-A-Ten	1	"
Alice Sy-A-Ten	1	"
Lesley Sy-A-Ten	1	"
Lydia Alvares	1	"
Rodion van Eijma	1	"
Franklin Tjon-Sie-Fat	1	"
Toontje Kamperveen	1	"
Marlene Kamperveen	1	"
Imelda Arron	1	"
Edeltrüd Juda	1	"
Vera Custer	1	"
Eric Dovale	90	punten
Xavier Broos	90	"
Florence Beeldsnijder	90	"
Margaret Orman	90	"
Regina Haseth	90	"
Stanley Seferina	90	"
Gerda Ho	90	"
Joseline Palm	90	"
Edmé Gersie	90	"
Mayra Pocornie	90	"
Rineke Stouthart	90	"
Hubert Borgschot	90	"
Mauritza Fontilus	80	"
Edward Profeet	80	"
Geraldina Prins	80	"
Edisona Prins	80	"
Myrna Prins	80	"
Roy de Vries	80	"
Yvonne Lichtenberg	80	"
Alicia Pieters	80	"
Anna Elenburg	80	"
Iglorita Zimmerman	80	"
Georgette Labad	80	"
Henna Nijbroek	80	"
Gerda Sprock	80	"
Toos Smeuldes	80	"
Sislin Isenia	80	"
Gloria Luyando	80	"
Eric Beeldsnijder	80	"
Marianne Tillemans	80	"
Ingrid Haseth	80	"
Adelgonda Juda	80	"
Edmund Perry	75	"
Aida v. Dongen	70	"
Vivienne Pieters	70	"
Georgine Pluim	70	"
Ronald Pluim	70	"
Ingrid Pluim	70	"
Joyce Perry	70	"
Jacques Hernandez	70	"
Mathilda Laurens	70	"
Otmar Curiel	70	"
Lucien de Graven	70	"
Stanley Marchena	70	"
Hella Chundro	70	"
George Curiel	70	"
Saïda Lamp	70	"
Emy Rademaker	70	"
Theodardus Mathilda	70	"
Dicky van Uiter	70	"
George van Uiter	70	"
Ingrid Lichtenberg	70	"
Ella de Lannoy	70	"
Georgine de Lannoy	70	"
Gloria Petronilia	70	"
Mathilda Rademaker	70	punten
Yvette de Rooy	70	"
Marguerite de Rooy	70	"
Mildred King	70	"
Diane de Jong	70	"
Merle van Eijma	70	"
Dulcella Haseth	70	"
Drussy Vinck	70	"
Richard Lopez Penha	70	"
Lenna Arron	70	"
Joseph Borgschot	70	"
Norma Jacobus	70	"
Lino Virginia	60	"
Philomena Carty	60	"
Louis Carty	60	"
Marcel Fraai	60	"
Ruben Wever	60	"
Jetti Jans	60	"
Marian Gijsbertha	60	"
Iwan Vonsee	60	"
Theo Vonsee	60	"
Mirtha Casseres	60	"
Oswin Casseres	60	"
Norman La Cruz	60	"
Magnolia Thielman	60	"
Rudolf Knel	60	"
Irving Pocornie	60	"
Oscar Ugueto	60	"
Doreen Peterson	60	"
Cira Lichtenberg	60	"
Albert Davelaar	60	"
Tommie Smeulders	60	"
Reginalda Juda	60	"
Cleon Gout	50	"
Wouter van der Zalm	50	"
Gerda Smeets	50	"
Elly Hooftman	50	"
Irene Cicilia	50	"
Edith Cicilia	50	"
Shirley Cratz	50	"
Ethel Sprockel	50	"
Zaïda van Hoop	50	"
Huub Moeniralm	50	"
Gladys Rodriguez	50	"
Helen Wanner	50	"
Sheley Curiel	50	"
Ruben Pieters	50	"
Adrie Bloem	50	"
Magda Wolfert	50	"
Silvia Wolfert	50	"
Sheila van Uiter	50	"
Delia Rosina	50	"
Humbert Lemmers	50	"
Joyce Lemmers	50	"
Henk Lemmers	50	"
Frans Nijbroek	50	"
Kenneth Beeldsnijder	50	"
Henk d'Arnault	50	"
Pauline Loe-Sack-Sioe	50	"
Harold van Eijma	50	"
Franklin Eendragt	50	"
Rita Eendragt	50	"
Roy Huggins	50	"
Mayra Juliana	50	"
Walter Juda	50	"
Treesje Juda	50	"
Rita Caster	50	"
Wim Smeets	40	"
Lesley Petrus	40	"
Humphrey Oleano	40	"
Wanda de Freitas	40	"
Rudi Vonsee	40	"
Verginia Vonsee	40	"
Anthony Nahar	40	"
Jorina de Palm	40	"
Florentina Mathilda	40	"
Raquel Ramos	40	punten
Roosje Schmeits	40	"
Marjo Schmeits	40	"
Astrid van Delden	40	"
Mildred Campagnard	40	"
Claudina Becker	40	"
Ivan van Roosmalen	40	"
Ivan Davelaar	40	"
Elene Elisabeth	40	"
Marjo Lamboo	40	"
Petra Rosina	40	"
Rudy Sprock	40	"
Gertrudis d'Abreu de Paulo	40	"
Gabrielle Tillemans	40	"
Irene Haseth	40	"
Elsita Dunker	40	"
Nita Tyrol	40	"
Dolly Tyrol	40	"
Rudy Tyrol	40	"
Jenny Lopez Penha	40	"
Heinrich Kamperveen	40	"
Delia Arron	40	"
Overida Arron	40	"
Marilu Capriles	35	"
G. de Los Santos	35	"
Louise Sanchez	30	"
Carla Floridas	30	"
Emmy Burnet	30	"
Helga Burnet	30	"
Eldrid Fontilus	30	"
Petra de Cuba	30	"
Glenda de Cuba	30	"
Daniel Wever	30	"
Jossie Wever	30	"
Kiki Bernardus	30	"
Raymond de Windt	30	"
Faustina Frank	30	"
Sylvia Maduro	30	"
Stanley Davelaar	30	"
Hubert Salas	30	"
R. Devid	30	"
Ingrid Hose	30	"
Consuelo Tromp	30	"
Juan Lauff	30	"
Yvonne Valk	30	"
Shelly Curiel	30	"
Rieke Moeniralm	30	"
Sigrid Casseres	30	"
Yosta Doedel	30	"
Ludwina Croez	30	"
Wilda Curiël	30	"
Ivy Richardson	30	"
Adele Cicilia	30	"
Marietza Cicilia	30	"
Morila Cicilia	30	"
Lucille Rog	30	"
Simonia Thielman	30	"
Otmar Thijssen	30	"
Jean Schmeits	30	"
Aurelia Jimenez	30	"
Elma van Sauers	30	"
Roselien Pocornie	30	"
Jan van Roosmalen	30	"
Ernie Isselt	30	"
Stella Paulina	30	"
Stella Paulina	30	"
Stella La Croez	30	"
Candida Jansen	30	"
Nelly Engelhardt	30	"
Maureen Engelhart	30	"
Maritza Vivas	30	"
Ivy Dovale	30	"
Lilian Chocolaad	30	"
Johanna Warning	30	punten
Eric de Haas	30	"
Ciro Antersijn	30	"
Laurina Pourier	20	"
Denise Ho	20	"
Purcy Ho	20	"
Jenny Fraai	20	"
Henry v. Meeteren	20	"
Jessy Maduro	20	"
Mavis Wehl	20	"
Hans Roest	20	"
Ligia Doedel	20	"
Ronald Doedel	20	"
Ella Richardson	20	"
Joan de Miranda	20	"
Jenny de Miranda	20	"
Stanley La Croez	20	"
Ferdinand Maduro	20	"
Maurien Provence	20	"
Stanley Leonora	20	"
Gilbert Leonora	20	"
Roberto Leonora	20	"
Marlene Adoptie	20	"
Sonja Balentina	20	"
Sigrid Sprock	20	"
Louris Hagen	20	"
Norman de Palm	20	"
Lucille Palm	20	"
Ilha Palm	20	"
Shelley Palm	20	"
Anitra Palm	20	"
Richard Maduro	20	"
Mildred Lichtenberg	20	"
Glenda van Delden	20	"
Henry Martinez	20	"
Arline Ugueto	20	"
Eugenie Victoria	20	"
Irving Pocornie	20	"
Elia Petronilia	20	"
Ria van Roosmalen	20	"
Ruth La Paz	20	"
Judith La Paz	20	"
Elisabeth Burgos	20	"
Julia Conradus	20	"
Antonio d'Abreu de Paulo	20	"
Irene Ramlal	20	"
Nigma Zimmerman	20	"
Milva Zimmerman	20	"
Haervy Zimmerman	20	"
Humphrey Vivas	20	"
Judith Ugueto	20	"
Josefa van Heijningen	20	"
Jan van Sprang	20	"
Hertha van Sprang	20	"
Tessie van Sprang	20	"
Helen van Sprang	20	"
Agnita Eendracht	20	"
Albert Eendragt	20	"
Jeanette Eendragt	20	"
Elio Borgschot	20	"
Rouël Arron	20	"
Isidra Borgschot	20	"
Sonny Caster	20	"
Franciën Mulder	15	"
Mevis Pijpers	10	"
Jenna de Palm	10	"
Wilma Espacia	10	"
Ivan W. Ramos	10	"
Rudolf Jansen	10	"
Judith Alberto	10	"
Evelyn Roosberg	10	"
Ronald Malmberg	10	"
Margarita Kleinmoedig	10	"
Eric v.d. Berg	10	punten
Joan Edwards	10	"
Yvonne Gelderman	10	"
Lenny Bouwman	10	"
Franklin Sanchez	10	"
H. Devid	10	"
Tineke Erhart	10	"
Giovanie Maduro	10	"
Glenda Croes	10	"
Hannibal Sprock	10	"
Isidora Morar	10	"
Henna Doedel	10	"
Henrie Croes	10	"
Humphrey de Miranda	10	"
Vilma Rijna	10	"
Marcia Nahar	10	"
Hans Gout	10	"
Beatrix Sedney	10	"
Diana Albertus	10	"
Aurelia Eustacia	10	"
Bettie de Brouwer	10	"
Arthur Knel	10	"
Adriana Koolman	10	"
Irving Carty	10	"
Francine Moron	10	"
Marlies Sprockel	10	"
Antonita de Palm	10	"
Lucy v/d Loos	10	"
Miralva Jonis	10	"
Myrtha Eugenio	10	"
Marlene Prins	10	"
Anitra Curiel	10	"
Josiline Curiel	10	"
Jean-Louis van Opstal	10	"
Otmar Thijssen	10	"
Helen Voss	10	"
Aileen Voss	10	"
Ingrid Voss	10	"
Hetty Voss	10	"
Loesje Voss	10	"
Freddy Voss	10	"
Edith Mathilda	10	"
Truis René	10	"
Petra de Jongh	10	"
Ludwig Petrona	10	"
Nigma Zimmerman	10	"
Milva Zimmerman	10	"
Haervy Zimmerman	10	"
Ada Eman	10	"
Edna Rosina	10	"
Maria-Louise Becker	10	"
Ivy Sambo	10	"
Myrna Lizarda	10	"
Mildred Laurens	10	"
Franklin Lenora	10	"
Trina de Jesus	10	"
Inid Vivas	10	"
Marvin Vivas	10	"
Humphrey King	10	"
Glenda King	10	"
Veronica van Heijningen	10	"
Antonia van Heijningen	10	"
Marisca van Heijningen	10	"
Robbie van Sprang	10	"
Rikkie van Sprang	10	"
Linlinda Haseth	10	"
Stowell Hupsel	10	"
Melvyn Hupsel	10	"
Louise d'Arnault	10	"
Asmira Antersijn	10	"
Greta Antersijn	10	"
Carla Antersijn	10	"
Tirso Antersijn	10	"
Geraldine Antersijn	10	"

MUURPUZZLE

Op elke rij stenen vul je een woord in.

In elke steen één letter.

Elk woord bestaat uit de letters van het woord dáárvoor plus nog een nieuwe letter.

1 Uitroep.

2 Meisjesnaam (afkorting van Toos).

3 Ander woord voor kever.

4 Grote steenmassa.

5 Wanneer er 'n heel sterke wind opsteekt, spreekt men van......

6 Als je het knopje omdraait, schakel je de electrische......... in.

7 Lid van de bemanning van een schip.

ONHANDIGHEID

Met de lege soepterrine in haar kleine handen liep Emmie de korte gang door naar de keuken.

„Pas maar op, dat je 't ding niet laat vallen — je bent zo bar onhandig!" riep broer Dolf haar na.

„O, kind, val niet!" riep ook moeder, die in de keuken bij het aanrecht stond. De kleine meid stapte weer zo raar midden op de drempel, dat ze op het gladde hout wel bijna uitgleden moést.

„Ik bèn niet onhandig!" zei Emmie half huilend. „Maar dat akelige jonk plaagt me altijd zo!"

Onderwijl liep ze op het aanrecht toe, wilde met een zwaai de terrine op het stenen blad zetten en... stiet een stuk uit de benedenrand van de aarden soepkom.

„Daar heb je 't weer", zuchtte moeder. „Als ik je alle dingen, die jij deze maand gebroken hebt, uit je spaarspot vergoeden liet, bleef er geen halve cent in."

Dat moeder zich zo over haar onhandigheid beklaagde, vond Emmie al erg genoeg. Maar dan moest die nare Dolf er ook weer aan te pas komen.

„Als ik de baas was, kreeg dat domme schaap iedere keer, dat ze iets liet vallen, een dag op water en brood", galmde hij door de open kamerdeur. Misschien wou hij nog meer zeggen om zijn zusje te plagen, maar die kans werd hem niet gegeven. Vader stak zijn lange arm over de tafel uit en greep de praatjesmaker bij zijn oor.

„Jij bènt de baas niet, opscheppertje, en bovendien zul je werk genoeg hebben met je eigen fouten te verbeteren. En nu mond dicht, begrepen?"

....Ja, 't was vreemd met Emmie. Hoe meer zij haar best deed om haar onhandigheid te boven te komen, hoe meer fouten zij maakte. Soms leek 't net of zij met opzet alle breekbare dingen uit haar handen liet vallen of zo ongelukkig neerzette, dat er zeker stukken van moesten komen. 't Was echt om verdrietig van te worden.

Zondags daarop kwam Heeroom aanwippen. Eigenlijk was de pastoor een neef van vader, maar hij zag er met zijn grijze krulletjes en zijn goedige ogen zo eerbiedwaardig uit, dat allen in huis hem als bij afspraak Heeroom noemden.

Vader en moeder begonnen over het eigenaardige gebrek van hun dochtertje te praten. Heeroom luisterde rustig toe en onderwijl keek hij naar het kind, dat aan de tafel in de huiskamer haar pop zat op te tuigen.

„Wat zou je daar nu tegen kunnen doen?" vroeg moeder bezorgd. „Ze moet toch leren, behoorlijk iets aan te pakken! En 't is zonde van 't kind, want overigens is 't zo braaf en gewillig."

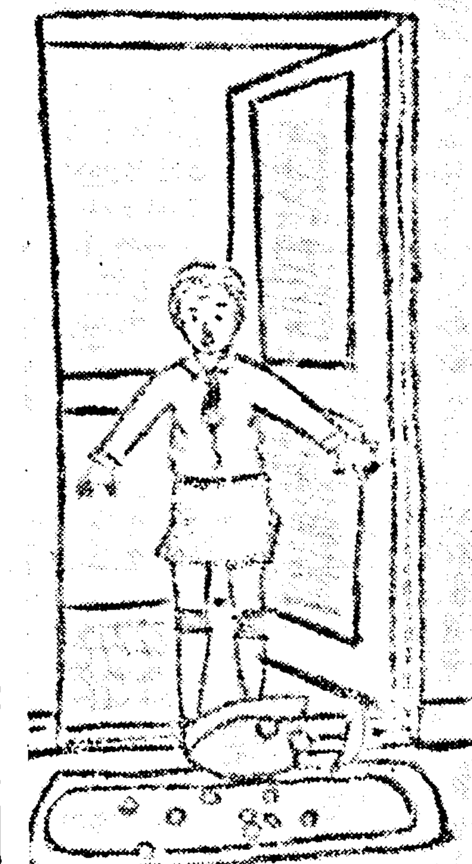
„Als je een fout wilt verbeteren, moet je eerst de oorzaak naagaan", zei de pastoor. „Emmie lijkt me een beetje nerveus en erg gevoelig. Wordt ze misschien wat veel geplaagd?"

„Nou, dat geloof ik niet", meende vader. „Onze kinderen kunnen best met elkaar overweg. Alleen zit Dolf haar wel eens te dikwijls in het vaarwater."

„Ik denk, dat er dit achtersteekt", oordeelde Heeroom. „Emmie is zelf erg bang, dat ze de dingen verkeerd zal doen. Ze heeft te weinig zelfvertrouwen. Als ze iets breekbaars oppakt, denkt ze metcen: — o, als 't nu maar niet stuk gaat. Zegt iemand dan: pas op, doe niet zo lomp, straks valt 't nog — dan raakt zij de kluts kwijt en...... er gebeurt weer een ongelukje, dat opnieuw haar zelfvertrouwen schokt. Ik heb een voorstel: Emmie moet eens een poos in een andere omgeving. Mijn zuster zal haar graag een maand of wat bij zich hebben. Die zal wel zorgen, dat het kind die onhandigheid afleert."

„Dat is een mooi voorstel", vonden vader en moeder.

Drie maanden was Emmie weg geweest en nu ze weer terugkwam, scheen zij helemaal veranderd. Ze was blij, weer thuis te zijn bij haar ouders en de broers en zusjes, maar die blijdschap toonde zij op een frisse, vrolijke manier.

„'t Heeft haar goed gedaan", zei vader met een knipoogje tegen moeder.

En moeder zei: „Emmie, je lijkt me zo handig geworden, dek jij nu eens netjes de tafel."

Dat deed ze en 't ging haar goed af. Zo goed, dat Dolf er in de open deur met verbazing naar stond te kijken. Hij was zo gewoon aan Emmie's onbeholpen gedoe, dat hij zijn ogen haast niet kon geloven, nu het meisje zo rustig en flink haar gang ging. 't Hinderde hem, ja, werkelijk, 't zat hem nu al dwars. Hij had zich altijd zo veel fermer en handiger gevoeld dan zijn zusje. En wat had je haar fijn kunnen plagen, als ze wéér iets in scherven liet vallen......

„Dolf, breng jij die schotel eens binnen!" riep moeder van achteren.

Dolf nam de schotel met aardappelen van moeder aan en ging naar de kamer terug. Weer bleef hij in de deur staan kijken. Zou Emmie nu heus zó veranderd zijn?

Nu had ze een bord vast, waarop pluisjes zaten. Ze hield het omhoog, veegde het met een servet af. Wacht, nu zou 't gebeuren, dacht Dolf. Als ze 't goed scheef hield, moést 't vallen. Want zo ging 't vroeger altijd!

Dolf stond er gewoon naar te hunkeren, dat 't gebeuren zou. Ja, ja — nu kwam 't.... Hij telde al: èèn, twee, drie.... nu! En warempel, daar viel iets! Met een harde slag! Maar 't was niet 't bord in de vingers van Emmie, maar de aardappel in de handen van Dolf. Toen hij drie geteld had, was hij zó in spanning, dat hij zichzelf en zijn schotel vergat.... Daar lag die nu in stukken op de grond, terwijl de geurig dampende aardappelen wegrolden....

Moeder was te zeer geschrokken, om boos te kunnen zijn. En Emmie keek lachend om.

„O, Dolf!" riep zo vrolijk, „hoe kun je toch zó onhandig zijn!!"

Florence Beeldsnijder

EEN WINDEKE

Er kwam een windeke gewaaid.
Een wind uit het zuiden,
En stil en zacht heeft het geaaid,
De bloempjes en de kruiden.

En heviger en wilder toen
Ging het windeke aan het waaien,
Het zong in het frisse bladergroen
En deed de molentjes draaien.

Het ging in het water blazen,
En rimpelde het tot baren.
Zodat de ranke scheepjes al
Nu lustig konden varen.

En Jan en Antje keken toe,
En zagen hoe de boten
Met strak gesteven zeilen
Door het bruisende water schoten.

H. van Rooy

(Ontvangen van Hetty d'Arnault)

VAKANTIE VOORBIJ!

Wat was die vakantie een prettige tijd,
Van zingen en springen, van enkel jolijt!
Hoe gingen we vrolijk al hoepelend op pad
Of vingen we visjes in 't zilveren nat!
Hoe rolden we stoeiend door 't groen van de wei
En hupten, als schaapkens, zo dartel en blij!
We zetten de vlieger al steigrend in top
En draafden als paardjes in' dolle galop!
Hoe lazen we vlijtig èn hallem en aar,
Op 't veld voor de kipjes als voer bij elkaar!
We vingen de vlinders, zó: flap! met de pet!
En hoefden eerst laat in de avond naar bed.
We gingen logeren bij tante en oom,
Genoten er volop, het leek wel een droom.
Maar nu is 't weer leren: het spelen is uit!
Hoor: Ting-tingelinge! het schoolklokje luidt!

Piet van 't Boschke

Van nichtje Marianne Tillemans

ARUBA

Gevonden voorwerpen

Oranjestad. — In de periode van 10 tot 23 september werden bij de politie de volgende gevonden voorwerpen geregistreerd:

Een portemonnaie met ƒ 1,50 inhoud en enige stukjes Landsloterij nummer 10824 (trekking 13 sept.). Een kartonnen doos, inhoudende 4 dozijn blikjes worst, merk Libby en een rijwiel, merk Rudge, nr 59409.

Kaartensysteem van OGEM

(vervolg van pag. 1)

dat ook het bedrag, dat men voor de verbruikte kiloWatt-uren verschuldigd is, in de kaart wordt geponst.

Dan resteert alleen nog het tikken van de kwitanties. Hiertoen worden de naam- en adreskaarten en de opnamekaarten samengevoegd en wel zodanig, dat per verbruiker de naam- en adreskaart voorop ligt met daarachter de opnamekaart. Daarachter kunnen dan eventueel nog andere kaarten komen, die gemaakt zijn i.v.m. airconditioning-verbruik, leveranties (bv gas) etc. Als dit gebeurd is, gaan de kaarten in de machine, die de kwitanties tikt. Ook dit tikken gaat geheel automatisch. Het enige, waarvoor men voor heeft te zorgen, is een geregelde toevoer van kaarten, waarin de te tikken gegevens geponst staan. Indien er meerdere bedragen op de kwitanties voorkomen, telt de machine deze bedragen bij elkaar op en indien het totaal bedrag hoger is dan ƒ 10,—, wordt automatisch 10 cent zegelkosten in rekening gebracht.

Tot zover in het kort dus enige bijzonderheden over de wijze, waarop thans bij de O.G.E.M. de kwitanties worden vervaardigd. De volgende stap die de O.G.E.M. gaat nemen in het kader van de mechanisering van haar administratie met behulp van ponskaarten, is, naar wij nog vernamen de invoering van een incasso-systeem waarbij het de verbruikers mogelijk wordt gemaakt om de stroomkwitantie thuis te voldoen, zodat men dus niet meer naar het kantoor van de O.G.E.M. behoeft om te betalen.

Het ligt in de bedoeling van de O.G.E.M. om in de maand november met dit incasso-systeem te starten. Deze maatregel zal zonder twijfel door de verbruikers van de O.G.E.M., in het bijzonder door hen, die buiten het stadsdistrict wonen, worden geapprecieerd. Immers de maandelijkse gang naar het Brionplein en het wachten voor de loketten behoren dan tot het verleden. Voorop gesteld natuurlijk, dat de kwitantie bij aanbieding ook wordt voldaan.

De invoering van het incasso-systeem brengt uiteraard een aantal wijzigingen met zich mede in de tot nu toe gebruikelijke gang van zaken. Via de pers en door middel van pamfletten zullen de stroomverbruikers van de in te voeren wijzigingen op de hoogte worden gesteld. Eenieder wordt aangeraden van deze kennisgevingen goede nota te nemen.

Een van de voornaamste wijzigingen is wel, dat het zg. meterbriefje of nota, dat tot nu toe iedere maand werd thuis bezorgd, voor de meeste verbruikers komt te vervallen. In plaats daarvan wordt dus vanaf november de kwitantie thuis aangeboden. Mocht eventueel geen betaling plaats vinden, dan laat de incassoloper van de O.G.E.M. een kennisgeving achter, waarop de grootte van het verschuldigde bedrag wordt vermeld.

Verder deelde men ons van de zijde van de O.G.E.M. nog mede, dat het voor het goed functionneren van het incasso-systeem noodzakelijk is, dat de achterstand, die sommige verbruikers nog hebben in de betaling van hun stroomrekeningen, verdwijnt. In principe zal dus de kwitantie, die aan het begin van een bepaalde maand wordt aangeboden, nog diezelfde maand moeten worden voldaan. Wat het inlopen van de achterstand betreft, zal de O.G.E.M. echter de nodige soepelheid betrachten.

Al met al betekent de invoering van het incasso-systeem van de O.G.E.M. een belangrijke vooruitgang, die zeer zeker door alle stroomverbruikers met instemming tegemoet zal worden.

Commissie van voorbereiding buitengewone omstandigheden

Willemstad. — De Regering heeft bij Landsbesluit dd. 17 september 1956 nr 11 een Commissie ingesteld met de volgende taakopdracht:

a) na te gaan, welke wettelijke- en niet wettelijke regelingen, die betrekking hebben op het geval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden in de Nederlandse Antillen van kracht zijn, daarvan een systematisch gerubriceerde opsomming te geven alsmede advies uit te brengen aan de Regering omtrent de vraag, of deze regelingen dienen te worden gehandhaafd, gewijzigd of ingetrokken, danwel, dat op dit terrein nieuwe regeling dienen te worden tot stand gebracht en daaromtrent eventueel de nodige voorstellen te doen met dien verstande, dat daarbij voldoende rekening worde gehouden met de huidige staatsrechtelijke positie van de Nederlandse Antillen;

b. aan de Regering binnen de kortst mogelijke tijd een concept voor te leggen van een ontwerp-landsverordening, steunende op artikel 138 der Staatsregeling;

c) de Regering te adviseren nopens de te treffen voorzieningen en de te nemen maatregelen ter bewaking van de algemene interne veiligheid van de Nederlandse Antillen ingeval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden.

In de commissie zijn de volgende heren benoemd: Procureur Generaal voorzitter, mr A. A. G. Smeets lid, mr F. P. de Vries lid en mr P. L. de Haseth lid-secretaris.

Voorts zijn aan de commissie als adviseurs toegevoegd de heren J. A. Bientjes, kapitein ter zee en mr F. E. J. van der Valk, directeur van het kabinet van de Gouverneur.

De commissie zal de naam dragen van „Commissie voorbereiding buitengewone omstandigheden" en is bevoegd verklaard ambtenaren in landsdienst uit te nodigen inlichtingen te verschaffen verband houdend met haar taakopdracht.

Artikel 138 der Staatsregeling schrijft o.m. voor dat bij landsverordening de wijze wordt bepaald, waarop door de Gouverneur ter handhaving van de inwendige veiligheid en van de openbare orde elk gedeelte van de Nederlandse Antillen in staat van oorlog of in staat van beleg kan worden verklaard.

Bij Landsbesluit van de 17e september 1956 nr 10 is de bij landsbesluit van de 10e februari nr 19 ingestelde commissie, die destijds tot taak had de Landsregering prae-advies uit te brengen nopens het wetsontwerp houdende nieuwe regelen met betrekking tot de staat van oorlog en de staat van beleg (artikel 171 van de Landsregeling), onder dankzegging aan de leden, adviseur en secretaris voor de door hen in die kwaliteit bewezen diensten, ontbonden.

Automatische opgave aankomsttijden van K.L.M.-vliegtuigen

Bel. telefoon 47147

Plesman Luchthaven. — Teneinde niet alleen de passagiers, maar ook de „afhalers" een extra service te bieden, zal de K.L.M. op Curacao er toe overgaan om met ingang van morgen 27 september alle aankomsttijden van de K.L.M.-machines automatisch te laten aflezen bij het draaien van telefoonnummer 4 7 1 4 7.

Hoewel dit type van de gemagnetiseerde opname en automatische beantwoording niet nieuw is voor Curaçao, zal dit systeem niet alleen een aanmerkelijke verlichting voor het stationsdienstpersoneel geven, maar bovendien garant staan voor het verstrekken van de laatste gegevens.

In de Engelse taal worden namelijk de „estimated times of arrival" van alle K.L.M.-diensten voor de loop van die dag verstrekt, terwijl wijzigingen worden aangebracht zodra deze bekend zijn. Veranderingen in de aankomsttijden, die minder dan een kwartier bedragen, worden niet aangebracht.

Telefoonnummer 47147 zal dag en nacht aangesloten zijn en de afhalers veel tijd besparen, daar de lijnen van de stationsdienst dikwijls overbelast waren.

Wilde zonder toegangskaart film zien

Willemstad. — Gisteravond omstreeks 22.20 uur werd de man M.M.P. werkzaam als suppoost bij een der plaatselijke theaters, aan de politie overgegeven, wegens mishandeling van de 19 jarige V.P.V. De suppoost zou de jongeman een klap hebben gegeven, waardoor deze het bewustzijn verloor. Dr. Berkenveld verleende eerste hulp, waarna hij naar het St. Elisabeth Gasthuis werd vervoerd. Het slachtoffer is geruime tijd buiten kennis gebleven.

Op het bureau verklaarde de toezichthouder, dat de jongeman in kwestie zich toegang had verschaft tijdens de voorstelling via het dak. Toen hij hem aanraadde zich rustig te verwijderen uit de zaal, zette V. een grote mond op. Aanvankelijk wilde hij de „indringer" een klap in het gelaat toebrengen, maar de slag kwam ongelukkigerwijs in de hals terecht met het gennoemde gevolg.

Natuurlijke dood geconstateerd

Willemstad. — In de Punda werd gistermiddag de 43 jarige man P.A.L. plotseling onwel. Door een chauffeur van een H-wagen werd de man naar de spreekkamer van een geneesheer vervoerd, alwaar hij kort na aankomst bezweek. De chauffeur verklaarde, dat L. over hevige pijnen in de maagstreek klaagde.

Het lijk werd naar het St. Elisabeth Gasthuis gebracht voor sectie. De dienstdoende medicus constateerde een natuurlijke dood.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Pa nos muchanan
17.15 Llama 12556!
17.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten
18.00 Pabien,
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Arbanse Jukebox
19.30 Hoorspel „Mia o de nadie"
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Conj. Jovenes del Caribe
21.00 La hora Dominicana.
21.00 Operettemuziek
21.45 Voor de Jazzliefhebber..
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Nanzy verhaal
18.15 Gevarieerde muziek
18.45 Sport Nieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Tjodoor en Juanita
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE
17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Bols salutes....
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM
17.30 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 „Frente al pecado de ayer"
20.30 Musica
20.45 Smakelijk Eten
21.15 Peticiones
21.45 Musica cu Mambos
22.00 Sluiting.

AVROS (63.00 m. — 4750 k) (19.48 m. — 15405 k)
17.00 Linda's eerste Liefde
17.15. Reclame
17.30 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen.
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.
18.37 Nieuws
19.30 Klokslag
18.54 Roulette
19.31 Hutspotpourri.
U vraagt Wij draaien
20.14 Op de drempel van een nieuw tijdperk".
20.23 Het Franse Chanson
20.38 In en uit den vreemde
20.45 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.55 Avondgebed.
21.00 Sluiting.

Sportnieuws

Demerara — Georgetown 1—1

Georgetown. — Gistermiddag is te Georgetown de voetbalwedstrijd gespeeld tussen het nationale elftal van Demerara en het vertegenwoordigend elftal van Paramaribo. De eindstand was 1—1. Voor de rust scoorde Humphry Mijnhals voor Suriname met een ontzettend hard schot van 45 meter afstand. Kort voor het einde van de wedstrijd trapten de Engelsen de gelijkmaker in het net.

De biljartwedstrijden

Willemstad. — Maandagavond worden de wedstrijden om de persoonlijke kampioenschappen van de Biljartbond voortgezet in de JPF- en PSV-club. In de JPF-club speelden E. Jacobino (CSC) en G. Giribaldi (CVB) van de B-klasse, die gewonnen werd door E. Jacobino. In het begin had Jacbino een goede voorsprong, doch werd geleidelijk aan ingehaald door Giribaldi. Beide spelers misten zeer mooie kansen.

In de A-klasse-wedstrijd tussen Flores (RCB) en V. Fullinck (RBC) wist Flores met een absolute meerderheid van 90 punten te winnen van de zeer nerveus spelende Fullinck, die bij kalm spel zeker betere resultaten zou bereiken. Flores was goed op dreef en behaalde een prachtserie van 47, een gemiddelde van 9.09 en in drie beurten maakte hij 47—36—28, d.i. 111 punten. Daarentegen stelde Fullinck teleur door zijn slecht en nerveus spel.

In de PSV-club won Doran (De West) van Manuele (CSC), terwijl Th. Frans (CVB) won van J. de Windt (CVB). Het bestuur van de Bond doet nogmaals een beroep op de toeschouwers om alle stilte in acht te nemen gedurende de wedstrijd.

De biljartwedstrijden om de persoonlijke kampioenschappen werden gisteren voortgezet in de clubs CSC en PSV. In de C-klasse won Jansen (CVB) van Blume (CVB). Margarita (CB) wint van Baerecke (PSV), ook een C-klasse-wedstrijd, die verspeeld werd in de CSC-club.

In de PSV-club speelden Ch. O'Niel (DWS) en R. de Wit (JPF) en werd gewonnen door Ch. O'Niel.

In de B-klasse wist Girigorie (DWS) in een zeer mooie wedstrijd te winnen van A. Oehlers (DWS). Hedenavond zijn er geen wedstrijden.

Na voetbalzege op Zwitserland toch nog sombere vooruitzichten

Wereldkampioen MAHN, in dwangpositie, niet naar Melbourne

Wat de Olympische Spelen zijn voor honderden atleten, hockeyers, roeiers, zwemmers, boksers en gewichtheffers, dat zijn de wereldkampioenschappen voor de voetballers, die het amateurisme hebben afgelegd en in meer of mindere mate voor hun spel betaald krijgen. Zo denkt men thans reeds in de Nederlandse voetballerij aan het wereldtoernooi, dat in 1958 te Stockholm en in enkele andere Zweedse steden zal worden afgewerkt, nadat er tevoren reeds onderling voorwedstrijden zijn gehouden.

Het Nederlands elftal moet het komende voorjaar tegen Oostenrijk uitkomen in het kader van de wereldkampioenschappen en zet daarmee na heel veel jaren de eerste stap over de drempel, die de scheidingslijn vormt tussen het zwakke en het sterke internationale voetbal. Vele jaren telde Nederland niet meer mee als gevolg van het langdurige vasthouden aan het amateurisme, doch langzaam maar zeker is het oranjeteam bezig deze achterstand in te halen. Na overwinningen op Saarland, Duitsland en België in de uitwedstijden van het afgelopen jaar, is thans nog een prachtig succes toegevoegd met de 3-2 tegen Zwitserland te Lausanne: Het was de tweede overwinning van het Nederlands elftal op de Zwitsers in wedstrijden, welke onder zo volkomen verschillende omstandigheden werden gespeeld. Want de Zwitserse berglucht ligt de Nederlandse voetballers niet zo best, hetgeen wordt gedemonstreerd door een lange reeks nederlagen in uitwedstrijden, een serie, waarin het oranjeteam slechts tweemaal kon zegevieren. En daarom juist is het succes te Lausanne, waarin het Nederlands elftal op nippertje won, van zo grote waarde. In het buitenland begint weer de mening post te vatten, dat Nederland meetelt op de internationale voetbalmarkt. En kan men dat niet als een beloning zien voor het ijverig streven het spelpeil op te voeren door het instellen van het betaalde voetbal? Maar toch, al is er dan een zekere vreugde zit er een zwak punt in het oranjeteam van dit ogenblik. Want onomwonden werd de laatste maanden aangetoond, dat de successen van de Nederlandse ploeg voor een groot deel steunen op het uitstekend spel van enkele oudere voetballers. Abe Lenstra was de grondlegger en maker van de doelpunten te Lausanne De Munck verkeerde in bijzondere vorm en stopte tientallen doelrijpe schoten, Schaap speelde als middenspeler een voortreffelijke partij en later in de wedstrijd moest ook Van der Hart bergen werk verzetten om de voorsprong te handhaven. En dan te weten dat Lenstra 35 jaar is, De Munck en Schaap 34 en Van der Hart 28. Veel hoger dan bij de Zwitsers was de gemiddelde leeftijd van de Nederlandse voetballers en veel groter ook het aandeel, dat juist die oudste spelers in het succes hadden. Zeker, men probeert in Nederland geregeld jonge spelers die hun capaciteiten moeten tonen in oefenwedstrijden. Doch steeds vallen ze af als kandidaat voor het oranjeteam en steeds grijpt men weer naar de oude beproefde krachten. Uiteraard geeft dit een grote onzekerheid over de toekomst, vooral met de wereldkampioenschappen in het verschiet. Want als die in Zweden worden gehouden,, is Lenstra al 37. De Munck 36 en ook Schaap al 36 jaar, leeftijden, waarop uithoudingsvermogen en tempo wel eens zwaarder kunnen wegen dan hun enorme techniek en kijk op het spel.

Bij al die vooruitgang van de laatste jaren is er dus wel degelijk reden tot bezorgdheid voor de toekomst. Temeer omdat hoe langer hoe meer blijkt, dat de jongere, talentvolle voetballers, het echte Nederlands speltype gaan verloochenen en hun kracht gaan zoeken in gepingel en kort samenspel, waar de Oostenrijkers Zuid Amerikanen en nog vele andere landen meesters in zijn, doch niet overeen komen met de aard van de gemiddelde Nederlandse voetballer. Juist door het open, opportunistische, verrassende aanvalspel dat het oranjeteam steeds demonstreerer overwinningen werden behaald op technisch veel sterkere tegenstanders ja daardoor konden er zelfs wel successen worden gemaakt op de veel beter spelende Belgen, toen Nederland diep in de put zat en internationaal Nauwelijks meer meetelde. Zwaar verdedigen zwoegen en dan plotseling een of twee snelle uitvallen. Dat was toen de enige kracht van de Nederlandse ploeg, een systeem dat de Nederlanders door de jaren heen altijd goed heeft gelegen, zodat men er aan vast dient te houden, ook als het spel technisch op hoger peil komt te staan. Op het middenveld kan men een aanval opbouwen doch dan moet de verrassing komen, flitsend van links naar rechts, in hoog tempo, waarbij de vleugelspelers elkaar met verre passes moeten kunnen bereiken. Al zoveel keren is een vijandelijk verdediging door deze methode overrompeld, het plotselinge, onverwachte in een blits-aanval, waarbij het harde schot, desnoods van grote afstand, nooit lang op zich liet wachten. Zo voetbalde het oranjeteam door de jaren heen en men bereikte er successen mee. Daarom is het thans zo jammer te zien, dat de jongere voetballers in een hoekje van het veld staan te peuteren, dicht bij elkaar, soms met zeer goede baltechniek en lichaamsbeheersing, doch deze capaciteiten ondergeschikt maken aan tempo en verrassing. Een vijandelijke doelman kan rustig met zijn elleboog tegen de doelpaal gaan leunen en de verdediging kan zich rustig herstellen en opstellen. Het duurt immers toch nog heel wat passjes, dribbeltjes en mooi-doenerijtjes, voordat de bal eindelijk eens in de richting van het doel wordt gebracht. Wim Roozen was een voorbeeld van snel afwerken, Lenstra zoekt met zijn weergaloze techniek altijd de rechte weg naar het vijandlijk doel, Backhuis vermeed alle franje in het aanvalsspel, kortom, het zou goed zijn als Van der Kuil, Schmidt, Vonhoff en nog enkele van die technisch vervaardige, doch o zo mooi-doenerige voetballers hun spel eens meer gingen aanpassen aan dat, waarmee het oranje team al zo veel overwinningen heeft geboekt. Voorlopig ziet de toekomst er echter, bij alle zonneschijn van het ogenblik, nog somber uit.

Tot 1 januari 1958!

Somber is de situatie ook voor de afvaardiging van een wielerploeg naar de Olypische Spelen te Melbourne. Het Nederlands Olympisch Comité heeft namelijk bepaald, dat er drie voorwaarden zijn gesteld voor het uitzenden van een amateur-wielerploeg. Het NOC gaat akkoord met een team van vijf man voor het kampioenschap op de weg en voor ploegachtervolging. Deze ploeg zou moeten bestaan uit wereldkampioen Frans Mahn, Jan Buis Jan Rol, Coen Niesten en Joop Capteyn. Deze renners zullen echter, evenals alle deelnemers aan de Olympische Spelen, een verklaring moeten ondertekenen, dat zij amateur zijn en blij-

ven. En dan komt het addertje tevoorschijn. Namelijk, dat de KNWU zich garant moet stellen aan deze renners geen prof-licentie uit te reiken voor de datum van 1 januari 1958!

Inderdaad, het Internationaal Olympisch Comité heeft een dergelijke voorwaarde gesteld. Een deelnemer aan de Olympische Spelen moet niet alleen amateur zijn, doch ook amateur blijven na afloop van de Spelen Hierbij is geen datum genoemd, omdat men nu eenmaal moeilijk van de deelnemers kan verlangen, dat zij hun levenswijze ook na de Spelen richten naar de wens van het datum van 1 januari 1958. Voor wereldkampioen Frans Mahn werd daardoor de situatie onmogelijk. Thans nog plukt hij de vruchten uit zijn wereldkampioenschap, zij het dan dat hij de wetten van het amateurisme eerbiedigt. Doch of hij langer dan tot na de Olympische Spelen de verleiding der aanbiedingen kan weerstaan, is uiteraard thans reeds moeilijk te bepalen. Het komende wielerseizoen kan voor hem zeer runstig verlopen in verband met een eventuele deelneming aan de Tour de France en andere klassieke prof-wedstrijden. Het is niet te zeggen, dat hij zulks doet, doch de mogelijkheid is er. En daar laat hij zich uiteraard niet door het NOC van weerhouden. Vrij spoedig kwam dan ook het bericht, dat Frans Mahn zich niet voor Melbourne beschikbaar stelde en daarmee verloor Nederland een grote troef voor de Olympische prijzen. Het NOC is er uiteraard om de wensen van het IOC daadwerkelijk op te volgen, doch ons inziens ging de Nederlandse commissie wel wat te ver met het noemen van een datum en de stok achter de deur in de vorm van het weigeren van een proflicentie. Iedereen weet, dat er tientallen zijn, die na afloop van de Olympische Spelen de vruchten van hun successen in de beroepssport gaan plukken. En dat houdt helemaal niet in, dat deze deelnemers tijdens de Spelen geen goede amateurs waren. Wellicht hadden zij geen enkel plan het amateurisme vaarwel te zeggen, doch werden daarna de omstandigheden gewijzigd en maakten zij tenslotte van hun plezier hun broodwinning. Dit geldt uiteraard ook voor Frans Mahn, al ligt de situatie in de wielersport natuurlijk wel iets anders. Doch hoe zou men er in andere landen over denken? Zou de Olympische kampioen, als het een Fransman of een Belg was, ook een proflicentie worden geweigerd. indien hij er drie maanden na de Olympische Spelen om vroeg. Men is geneigd voor het feit, dat je je land op de Olympische Spelen hebt vertegenwoordigd. Kortom, de Koninklijke Nederlandse Wielren Unie die inmiddels de andere vier renners wel tot tekenen bereid vond, is met een ander plan gekomen, dat aan het NOC vijfde wielrennen, die een jaar lang eventueel gedwongen amateurisme overheeft in ruil voor een reis naar en een mooie wedstrijd te Melbourne. Want het NOC kan met zijn maatregelen toch de geest van de deelnemers niet dwingen. En was het daar eigenlijk niet om te doen in die wens van het Internationaal Olympisch Cómite?

Volleybal - vreugde

Na de wereldkampioenschappen volleybal te Parijs heerst er vreugde in de Nederlandse volleybalwereld. Want overduidelijk is daar bewezen, dat het peil van de Nederlandse ploegen de laatste sprongen vooruit gaat. Uiteraard kon men nog niet op tegen de sterke teams uit de Oostelijke landen, waar de wereldtitel voor dames als wel voor heren dan ook heen ging doch wel waren de Nederlandse ploegen thans opgewassen tegen heel wat Europese landen, waar vroeger steeds met ruim verschil van werd verloren. Van de laatste plaatsen. die de Nederlanders op de wereldkampioenschappen van 1949 en de Europese kampioenschappen van 1948 bezetten zijn ze thans tot de middenmoot doorgedrongen, een verheugende vooruitgang, waarvoor de Nederlandse oefenmeester dan ook grote lof kreeg toegezwaaid van vele coaches uit het buitenland, die vroeger slechts de schouders ophaalden voor de Nederlandse teams, doch er nu plotseling rekening mee moesten houden. Als tweede Europese land na Frankrijk stond het Nederlands herenteam dertiende in de eindrangschikking en bij de dames veroverde het oranjeteam zelfs een tiende plaats Natuurlijk, er zullen nog heel wat jaren overheen gaan, voordat men een plaats in de kopgroep heeft veroverd, doch dat er vooruitgang in zit en ook de energie om door te gaan op de weg naar verbetering van het spelpeil, zijn reeds bijzonder verblijdende tekenen.

Volleyballwedstrijden

Suffisant. — n het gymnastieklokaal van de Mariniers te Suffisant werden maandagavond onder enorme belangstelling de eerste twee volleybal-wedstrijden van het MSV (Marine Sport Vereniging) toernooi verspeeld. De eerste wedstrijd was tussen de Maccabi en Sithoc en voor beide was het een novum om indoor te spelen. Het was duidelijk te merken, dat de Maccabi-jongens hiervan veel last hadden. De eerste set werd gewonnen door Sithoc met 14—9, waarbij vooral haar aanvallen goed waren, doch waarbij in de verdediging nogal eens een lek was. Menige bal raakte het plafond van de zaal. Maccabi speelde ook goed, maar met een beetje oefenen zou hen betere resultaten opleveren.

Ook de tweede set werd gewonnen door Sithoc met 15—3.

De wedstrijd tussen Chinese Club en MKS werd met overtuigende cijfers gewonnen door MKS, resp. met 15—3 en 15—4, waarbij moet opgemerkt worden, dat de Chinezen absoluut niet konden wennen aan de zaal. MKS was steeds in de meerderheid en alleen het taai doorzetten van Ch. cl. heeft deze cijfers kunnen behouden. Beide wedsrijden werden zeer sportief gespeeld en stonden onder leiding van de heren Beudeker en Suiters.

Onder de aanwezigen zagen wij lt. Wouters van de MSV, voorzitter Isa en ega van de bond en de heer Hagemans van het bestuur.

Gisteravond werden de wedstrijden voortgezet en wel met de volgende resultaten. Asiento, dat goed op dreef was, won in een heel goede wedstrijd met 2—1 van Aguilas, dat evenals Asiento last had van het indoor spelen.

De wedstrijd tussen MLD, de kampioen, en Van Speyck was een eenzijdige strijd, waarbij MLD absoluut in alle opzichten de meerderheid had en won met 2—0. Hedenavond wordt er niet gespeeld, maar wel op donderdagavond.

AMERIKAANS BASEBALL

No-hit No-run wedstrijd van Sal Maglie tegen PHILADELPHIA

CINCINNATI door MILWAUKEE uitgeschakeld

Salvatore („The Barber") Maglie, een veteraan van 39 jaren, bereikte gisteravond maximum glorie op baseball-gebied, toen hij als pitcher voor de Brooklyn Dodgers, een no-hit-no-run-wedstrijd opwierp. Maglie werd als pitcher van de New York Giants beroemd door zijn prestaties tegen de Brooklyn Dodgers, een club, waarvan hij zo dikwijls als hij maar wilde, kon winnen. Daarom ook kreeg hij de bijnaam van „The Barber". Hij alleen kon de Brooklyn Bum" scheren. In 1954 echter werd hij door de Giants afgeschreven en de Cleveland Indians namen zijn kontrakten over via de waiver-route. Dit jaar ging hij van de American League weer terug naar de National League en werd door de Brooklyn Dodgers van de National League opgeëist, schijnbaar alleen met de bedoeling om te voorkomen, dat hij weer lid van de Giants zou worden.

Op deze manier zou hij dan weer kunnen winnen van de Dodgers en Brooklyn kon zich gedurende dit seizoen niet de luxe permitteren enkele wedstrijden onnodig te verliezen. Maglie wist zelf echter niet wat in de toekomst lag, een vroegere vijand werd in een-twee-drie een boezemvriend.

Zo bereikte gisteravond dan deze veteraan, wat gerust beschouwd kan worden als maximum glorie op baseballgebied. Een no-hit-no-run-wedstrijd.

De Philadelphia Phillies konden gedurende negen innings geen enkele maal raak slaan. Dit was de eerste no-hit-no-run-wedstrijd van Maglie's baseball-carrière. De Dodgers hadden zelf ook slechts vier honkslagen, maar combineerden deze met twee kapitale fouten van de Phillies om vier runs te scoren. Roy Campanella, Maglie's „battery-mate", zorgde voor de vijfde run met een solo-homer. De Dodgers wonnen met 5—0 en bleven na deze wedstrijd een halve wedstrijd achter de Milwaukee Braves.

De Braves hadden sinds de middag met 7—1 van de Cincinnati Redlegs gewonnen. Ook in deze wedstrijd was een andere veteraan-pitcher de held. Warren Spahn won zijn 20e wedstrijd van het seizoen voor de Braves. Het was voor de zevende maal, dat Spahn in een seizoen 20 wedstrijden won. De Braves hadden in totaal 15 honkslagen, waarvan een 4 „doubles" waren en 1 een „triple". Larry Jansen verloor de wedstrijd voor de Cincinnati Redlegs.

Aangenomen kan worden, dat de Cincinnati Redlegs na dit verlies praktisch uitgeschakeld zijn. De strijd voor de titel van de National League wordt dus thans voortgezet tussen twee clubs, de Brooklyn Dodgers en de Milwaukee Braves.

Verder wonnen de New York Pirates met 10—0 van de Pittsburgh Pirates. Johnny Antonelli won zijn 19e wedstrijd van het seizoen voor de Giants. Schoendienst, Wight, Westrum en Mays sloegen in deze wedstrijd homeruns.

De St Louis Cardinals en de Chicago Cubs wonnen elk een wedstrijd van hun doubleheader. St Louis won de eerste met 5—1 en de Chicago Cubs de tweede met 6—2.

In de American League, waar de strijd al lang beslist is, wonnen de New York Yankees met 11—6 van de Baltimore Orioles. Sturdivant was de winnende Yankee-pitcher.

Sal Maglie

Maximum glorie

De Cleveland Indians wonnen met 4—1 van de Kansas City Athletics na 10 innings. Wynn won de wedstrijd voor de Indians. Ward en Colavito sloegen voor de Cleveland homeruns.

De Detroit Tigers versloegen de Chicago White Sox met 5—3. Billy Hoeft won zijn 19e wedstrijd voor de Tigers. Haxwell en Torgenson sloegen homeruns.

De Boston Red Sox wonnen met 10—4 van de Washington Senators. Sisler won voor Boston en Ramos verloor voor Washington. Ted Williams sloeg een homerun, zijn enige honkslag in vier slagbeurten. Zijn gemiddelde is nu .349.

ERIC DE NOORMAN HET TEKEN DER JOMS

55—31. De verdwijning van Balor is het grootste raadsel van deze hele geschiedenis! zucht Eric.

Verslagen en moedeloos is hij op de burcht teruggekeerd en onmiddellijk heeft hij Winonah opgezocht en haar alles verteld.

„Door de burcht kan de man onmogelijk verdwenen zijn, daar de heelmeester slechts een ogenblik uit zijn kamer is geweest. En bovendien was hij toen nog op de gang. De Deen moet dus door het venster ontvoerd zijn, maar hoe? En door wie?" besluit de Noorman.

„En morgen komt Sverre terug, dan zult ge toch een beslissing moeten nemen! De Deense aanvoerder verwacht, dat er recht gesproken zal worden!" merkt Winonah op.

Inderdaad Wulfstan komt de volgende middag, wanneer allen in de grote burchtzaal bijeen zijn, onmiddellijk op Eric toe.

„Het verheugd mij, Heer Koning, dat gij thans eindelijk recht zult spreken!" begroet hij de Noorman. „Reeds te lang lopen de moordenaars van mijn trouwe kameraden ongestraft rond!"

„Hoe kan ik recht spreken, Heer Wulfstan?, „antwoordt de Noorman, terwijl hij de ander doordringend aanziet. Nu Balor dood is, wegen Uw woorden even zwaar als die van Sverre."

Onmiddellijk stuift Wulfstan op.

„Gij wilt toch het woord van een edelman niet gelijk stellen met dat van een lafhartige zwerver?" roept hij woedend uit. „Waarlijk, ik zou aan Uw rechtvaardigheid, die allerwege zo geroemd is en wordt, gaan twijfelen!" Slechts met grote inspanning weet Eric zich te beheersen.

„Wij zullen in ieder geval wachten tot Sverre zich hier gemeld heeft", zegt hij kort.

„Denkt gij werkelijk, dat die schurk hier zal terugkeren, nadat hij zelf zijn misdaden bekend heeft?" valt Wulfstan hem honend in de rede. Op het zelfde ogenblik wordt de voorhang terzijde geschoven en een bediende meldt met luide stem: „Sverre, de boogschutter, wenst tot zijn Koning te worden toegelaten!"

Alle blikken wenden zich naar de ingang, waar Sverre met opgeheven hoofd de burchtzaal betreedt. De oude boogschutter wenkt en plotseling verschijnt achter hem de gestalte van een reusachtige kerel, die zich klaar maakt hem te volgen. Opgewekt spreekt Sverre:" Zie heer Koning, hier breng ik U het bewijs van mijn woorden!"

Hij wijst op de reus naast hem. Er valt een doodse stilte, want de man die Sverre vergezelt, is niemand minder dan Balor......

Curacaose Basketball Competitie

Huracan wint van Athene en Jong-Curacao door DRAGONS met 63–32 geslagen

Willemstad. - Er werd gisteravond in het JPF sportpark weer twee wedstrijden gespeeld van de Basketball competitie. De eerste wedstrijd ging tussen „Huracan" en „Athene" en het is in alle opzichten alleen een Huracan wedstrijd geworden. Huracan had bij de rust een 30-16 voorsprong op Athene Na de rust was het vijftal van Athene iets verandert, Daisey Herdigein een vroegere ster, werd toen door de leiding van Athene in de strijd gegooid. Veeld mocht het niet baten aangezien Huracan in de meerderheid bleef. Het einde kwam met de stand 68-34 in het voordeel van Huracan.

Mogelijk dat dit verlies een aansporing voor de Athene mensen zal zijn om hun oefening nog ernstiger op te nemen. Topscorer was de vlugge Macharius met 24 punten en bij Athenen was het Lloyd Best met 20 punten.

De tweede wedstrijd ging tussen Dragons en Jong-Curacao en ook hier was het duidelijk te zien dat Dragons makelijk zou winnen. Bij de rust was de stand 30-10 in het voordeel van de „draken". De topscorer was Rens met 30 punten terwijl bij Jong - Curacao Labast met 6 punten de beste was. Dragons won de wedstrijd met 63-32. Donderdagavond a.s. worden de wedstrijden voortgezet

---

Witzenhausen. — De koloniale school te Witzenhausen bij Kassel, waar Hitler indertijd planters liet opleiden voor de koloniën die hij hoopte te heroveren, opent in november, als „Duits instituut voor tropische en subtropische landbouw" weer haar deuren. Er zullen landbouwdeskundigen worden opgeleid voor dienst in „minder ontwikkelde landen". Verwacht wordt dat honderden de cursus, die ongeveer een jaar zal duren, zullen volgen.

Bokswedstrijden

Rotterdam. — De uitslagen van internationale bokswedstrijden, in de Riviera-hal te Rotterdam gehouden, luiden:

De Nederlander Jansen (middengewicht) wint door k.o. in de tweede ronde van de Fransman Warusfel.

De Nederlander Berkhout (bantamgewicht) verliest op punten van de Fransman Rocca.

De Nederlandse bantamgewicht Van der Zee wint op punten van de Fransman Roy.

De Nederlandse weltergewicht Kokmeyer wint op punten van de Fransman Clabec.